

ನೇಸರು

ತಿಂಗಳಿಗೇ

₹5/-

Pages 32

May-2020

Nesaru Tingalole

Vol.XXXVIII - 5

ಅಕ್ಷಯ ತೃತೀಯದಲ್ಲಿ ಕರುಣಾ ವಿರಸ ಕ್ಷಯವಾಗಲಿ

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ
THE MYSORE ASSOCIATION, BOMBAY

393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai - 400 019. | Tel.: 2402 4647, 2403 7065

Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯ ತೃತೀಯ ಪೂಜೆ

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ನೇಸರು ತಿಂಗಳೋಲೆ

ಸಂಪುಟ 40

ಮೇ 2020

ಸಂಚಿಕೆ 5

ಗೌ. ಸಂಪಾದಕರು:
ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:
ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್
ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ
ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್
ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ
ನೀಲಕಂಠ

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರತಿನಿಧಿ
ಎಂ. ಎ. ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್

ನೇಸರುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ
ಬರಹಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಲೇಖಕರೇ
ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ
ಬಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ
ಸಂಸ್ಥೆಯು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ.
- ಸಂ.

The views expressed by
the contributors in this
journal are theirs and
not of the Association
and the Association is
not in anyway
responsible for the
same.

- Ed.

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ:

ನೇಸರು

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್
393, ಭಾವು ದಾಜಿ ರಸ್ತೆ,
ಮಾಟುಂಗ

ಮುಂಬಯಿ - 400 019.

【24024647 / 24037065

Email:

Mysoreassociation.mumbai
@gmail.com

Website:

www.mysoreassociation.in

ಇವತ್ತಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಪಂಜರದ ಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮನಸು ಖಿನ್ನವಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ದೂರ ಸರಿದಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಮಾತುಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನ ಹಿತವಾದ ತಂಗಾಳಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಂಧಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರ ಮುಖವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೊರಗಿನವರ ಮುಖದರ್ಶನವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಎಲ್ಲ ಕೊಂಡಿ ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ. ಎತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜೀವನ. ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯವೇನು? ಎನ್ನುವ ಚಿಂತೆ ಎಲ್ಲರ ಮನವನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲವಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಸಮಯದ ಅಭಾವವಿದ್ದಿತ್ತು. ಏನೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದರೂ ಸಮಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮಯವೇ ಸಮಯ. ಆದರೆ ಈಗ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ದೇಶದ ಜನತೆ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಿಡಿದಿಡಲಿ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮಯವಿರುವಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಹಿಂದೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಹಣ, ಸಂಪತ್ತು, ಚಿನ್ನ, ವಿದೇಶಿ ಪ್ರಯಾಣ ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದರೆ ಈಗ ಜನರಿಗೆ ಇದಾವುದೂ ಬೇಡ. ಮೂರು ಹೊತ್ತಿನ ಊಟ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು. ಅದೇ ಪರಮಾನಂದ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಖಿನ್ನತೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕಾದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮಗಾಗಿ ಸಮಯವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ಈ ಸಂಕಷ್ಟ ಕಳೆದು ಬಹುಬೇಗ ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನಗಳು ಬರಲಿವೆ ಎನ್ನುವ ಆಶಾವಾದದೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸೋಣ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಾತ್ರ. ಟಿವಿ, ಮೊಬೈಲ್ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತನತೆಯಿಂದ ಮನಕ್ಕೆ ಬೇಸರ ತರಿಸಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ವಿಸ್ತರಣೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಇವತ್ತಿನ ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆತು, ಪುಸ್ತಕದೊಳಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡ ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಭವಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಪುಟಿಯತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಎದುರಿಸಬಲ್ಲೆ ಎನ್ನುವ ಹುಚ್ಚು ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ನನಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಈವಾಗ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಅಥವಾ ಹದಿನೈದು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬ್ಯೂಟಿ ಪಾರ್ಲರ್ ಕಡೆ ಹೋಗುವವರು, ಈಗ ತಿಂಗಳಾದರೂ ಅದರ ಮುಖದರ್ಶನ ಪಡೆಯದೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ! ಸಮಯ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಿಯೇ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಯಾರ ಮೇಲೂ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಭರವಸೆ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸೋದು ಕಷ್ಟ ಅನ್ನೋದು. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ ಹೊಸ ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ನಾಳಿನ ದಿನವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸೋಣ. ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಮರೆಯದಿರೋಣ.

ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

ಕರೋನಾ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆ

ಡಾ. ಬಿ. ಆರ್. ಮಂಜುನಾಥ್

ಈಗ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು “ಕರುಣಾ-ವಿರಸ” ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ತೋರಿ, ಅಣಕಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಪಿಡುಗುಗಳು ಬಂದಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಸರ್ಕಾರ, ಈ ಪಿಡುಗು ಹರಡದಿರುವಂತೆ, “ಎಲ್ಲರೂ ದೂರ ದೂರ ಇರಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯೊಡ್ಡಬೇಡಿ, ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ಸೋಂಕು ಮಾಡಬೇಡಿ, ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮುಸುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ನಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೇ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ, “ಏಯ್ ಇವರಿಗೇನು ಗೊತ್ತು” ಎನ್ನುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರೂ ಕೂಡ, ತಮ್ಮ ಕೈಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಒಡ್ಡಿದ್ದೇ ಒಡ್ಡಿದ್ದು, ಏಕೆಂದರೆ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಓದಿದವರಲ್ಲವೇ?

“ಹೌದಪ್ಪಾ, ನೀವು ಸಣ್ಣವರಿದ್ದಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಕೈ ಮುಗಿಯುವುದು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅದನ್ನು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಮರೆತಿರಿ” ಎಂದಾಗ “ಅಯ್ಯೋ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಹೇಗೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು “ಅಣಕ” ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

60 ವರ್ಷಗಳ ತನಕ, ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ದಟ್ಟ ಪಂಚೆ, ಪೈಜಾಮಾ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ, ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಲು ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ 3 ತಿಂಗಳು ಹೋಗಿ, ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಚಡ್ಡಿಯೇ! ಬರಿ ಮನೆಯಲ್ಲಲ್ಲ, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ. 3 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮಾರ್ಪಾಟೇ?

ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಇದ್ದಾಗ, ಯಾವಾಗಲೂ ಸರಿಯಾದ ಬಟ್ಟೆ

ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರು, ಈಗ ಚಡ್ಡಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ಕಾಲು ಮೇಲೆತ್ತಿ sofa ದಲ್ಲಿ ಕೂರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆ.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ, ನಾವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತದ್ದೆಲ್ಲಾ, “ಅಡಗೂಲಜ್ಜಿ ಕತೆ” ಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

“ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ಹಾಕಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚಿ, ಮೈ ತೊಳೆದು ಒಳಗೆ ಬಾ, ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೋಬೇಡ, ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡಿದ್ದು-ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ತಿನ್ನಬಾರದು, ಕೈ-ಬಾಯಿ ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದಾಗ, “ಅಯ್ಯೋ ಮುದಿಗೊಡ್ಡು! ಅದಕ್ಕೇನು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ನಾವೂ ಇರಬೇಕು”, ಎಂದು ಹೇಳುವ ಜ್ಞಾನಿಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ಆದರೆ ಅದೇ ಜ್ಞಾನಿಗಳು, Social distancing ಅಂದಾಗ, ಅದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಾವಿರಾರು ಅಜ್ಜಿ-ಮುತ್ತಜ್ಜಿಯರು, ಸಾವಿರಾರು ಪಿಡುಗುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, “ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು” ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಲು ಆಯಿತು. ಅವರು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಪಡೆದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ “ವೈಜ್ಞಾನಿಕ” ವಲ್ಲವೆ? ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಈ ಅಜ್ಜಿಯರು ಯಾವ university ಯಲ್ಲಿ ಓದಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ paper ಗಳನ್ನೂ publish ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. Doctorate ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೇಳಿಕೆಗೆ Documentation ಏನು?

ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತರೆ, ಅವರು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಯಾವ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ತೀರಿಕೊಂಡರು ಎಂದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರಿಂದ, 10 ದಿನಗಳ ಸೂತಕವನ್ನು ಅವರ ಮನೆಯವರ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಹೇರಲಾಯಿತು. ಅವರು ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನೋಡಿ ಬರುವ

ಜನ ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಸೂತಕವಾಯಿತು. ಸೂತಕವೆಂದರೆ “Quarantine” ಅನ್ನುವುದು, ಈ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಓದಿದವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ್ದರಿಂದ ಸೂತಕ, ಮಡಿ, ಮೈಲಿಗೆ “ಅಡಗೂಲಜ್ಜಿ” ಪುರಾಣವಾದವು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪದ್ಧತಿ- ಆಯುರ್ವೇದ ಮೂಲೆ ಗುಂಪಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಮೊದಲನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದ

ಮೊದಲು, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಹೆರಿಗೆಗಳನ್ನೂ, ಮನೆಯ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಣಂತಿ-ಮಗುವನ್ನು ಒಂದೇ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಯಾರೂ ಅವರನ್ನು ಮುಟ್ಟದಂತೆ, ಹತ್ತುದಿನ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯವರಿಗೂ Quarantine, ಏಕೆಂದರೆ ಹೊರಗಿನವರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸೋಂಕು ತರುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಪುರುಡು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೇವಲ ಶುಂಠಿ-ಅರಿಶಿನ-ಬೇಪು-ಕರಿಮೆಣಸು-ಲವಂಗಗಳ anti-viral ಗುಣಗಳನ್ನು ಅವರು ಅರಿತಿದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳ ಕಷಾಯವೇ ಬಾಣಂತಿಯರಿಗೆ.

ನೀರನ್ನು ಹೇಗೆ ಚೊಕ್ಕಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಅರಿತಿದ್ದರು. ನೀರನ್ನು ಕುದಿಸಿ, ಒಂದು “ತಾಮ್ರದ ಚೊಂಬಿನಲ್ಲಿ” ಇಟ್ಟು ತಂಪು ಮಾಡಿ,

ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾವು ಬೇರೆ ವೈರಾಣುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಅವರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಈಗ ಎಲ್ಲಾ Eagle Flask ಬಂದಿವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನೇ ಬಳಸುವುದು!!

ಮೊದಲನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಮುಗಿದೊಡನೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಆಯುರ್ವೇದ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು, “ಆಸ್ಪತ್ರೆ” ಗಳು ಮೊದಲಾದವು. ಈಗ ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಹತ್ತುವುದೇ ತಡ, “ಛೂ ಛೂ ಅದನ್ನು ತಗೋಬೇಡ. ಈ ಆಯುರ್ವೇದದವರೆಲ್ಲಾ steroid ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಗದರಿಸುತ್ತಾರೆ. ‘ಅದಕ್ಕೆ steroid ಹಾಕಿತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಏನು ಪುರಾವೆ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ ‘ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೇ ಗೊತ್ತು. ಇವರು ಕೊಡುವ ಔಷಧಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾವುದೋ Pharmaceutical Company Marketer ಬಂದು, sample ಗಳನ್ನು ಇವರ ಕೈಗೆ ತುರುಕಿ ಹೋಗಿದ್ದು, ಅಂತ.

ಇವರ ಔಷಧಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಕೆಟ್ಟದ್ದೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು 40 ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆಯೇ!! ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಾಣಂತಿಯರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯಕರವೆಂದು Thalidomide ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಕೈ ಕಾಲುಗಳೇ ಇಲ್ಲದೇ ಹುಟ್ಟಿದವು.

ಯಾರು ಈ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೋ, ಅವರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ, 50 ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ Ovarian Cancer ಗೆ ತುತ್ತಾದರು. ಇದರಿಂದ ಇವರ Research, Documentation ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲು ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದರೂ, ಬೇವಿನ ರಸವನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಿ ಗುಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಈಗ DDT ಯನ್ನೇ ಏಕೆ ಹೊಗಳಿದರು?

ಇದು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರ Research ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಗುರುತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಕೇವಲ 80 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾದ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುವುದು; 5 ವರ್ಷದಿಂದೀಚೆಗೆ, Swiggy-Zomato Delivery ಮಾಡಲು ಬಂದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸೋಂಕಾಗಿ, ಅವರು ಊಟ ತಲುಪಿಸಿದ ಇನ್ನೂ 100 ಸಂಸಾರಗಳಿಗೂ ಈ ಪಿಡುಗಿನ ಸೋಂಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಅಣಕು ನಡವಳಿಕೆ ಸರಿಯೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ 15 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ “ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ” ಗಳಾದ ಯು. ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರು, ಯಾರ ಮನೆಗೋ ಹೋಗಿದ್ದರಂತೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಯಾತ, ತಾನೇ ತನ್ನ ಅಡಿಗೆ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ, ಬೇರೆಯವರು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ತಿನ್ನುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಅಣಕವಾಡಿ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಆತನಿಗೆ ಇದ್ದ ಬುದ್ಧಿ, “ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ” ಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರು English Professor!!!

ನಾವು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ, ಯಾರೂ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಟೋಪಿ-ಪೇಟಿ-ರುಮಾಲು ಹಾಕದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪ, ಚಳಿಯ ಗಡಗಡದಲ್ಲಿ, ಮೆದುಳಿಗೆ ಏನೂ ಏಟು ತಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಈ 70 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳದ ಹಾಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇಂತಹ ಟೋಪಿ-ರುಮಾಲು ಹಾಕಿ ಬರುವವ ಹಳ್ಳಿ ಗುಗ್ಗು ಮಾತ್ರ ತಾನೆ?

ಮೊದಲು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ, ಯಾರಾದರೂ ನಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ “ಒಳ್ಳೇದು” ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಿ. ಇದು “ದೇವರು ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡಲಿ” ಅನ್ನುವ ಮಾತಿನ ಮೊಟಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ, ಹಳ್ಳಿಯ ಮಂದಿ ಕೂಡ Thanks ಅಂತಾರೆ.

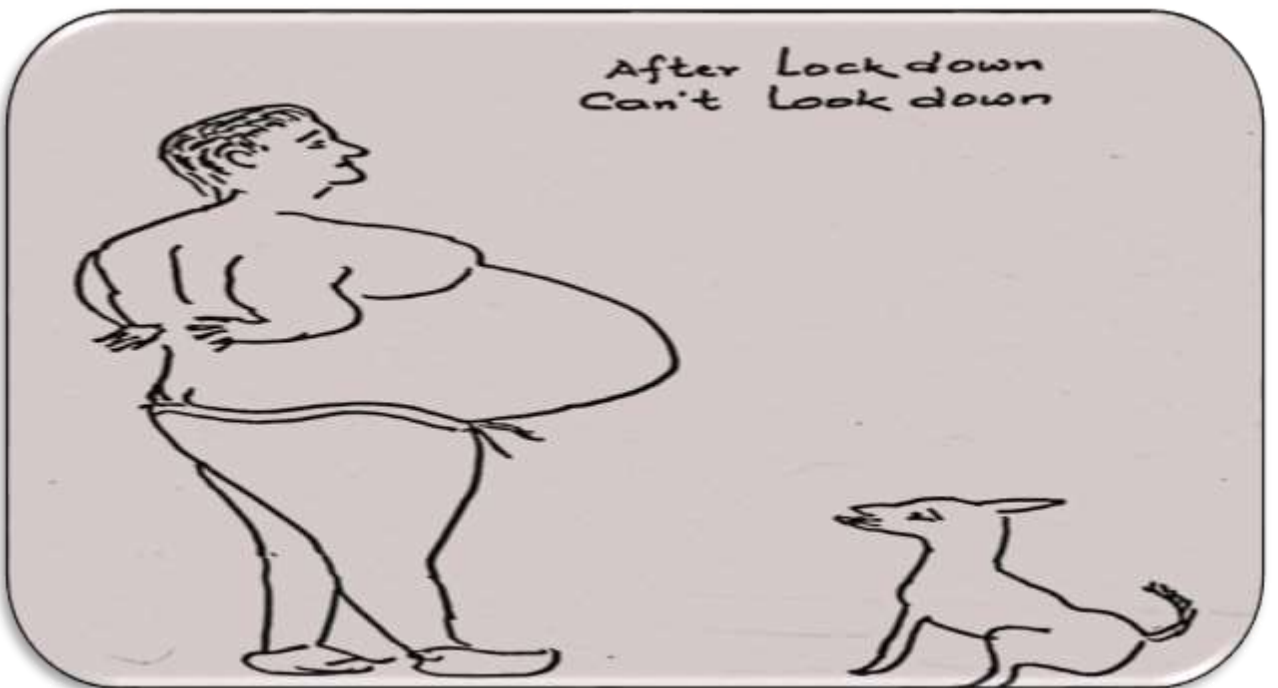
ಮನೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ, ಈಗ 15 ವರ್ಷಗಳ ತನಕ, ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳೂ ಓಡಿ ಬಂದು ಕೂರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಯಾರೂ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ cell phone ಇಲ್ಲಾ laptop ಹಿಡಿದು ಕೂತಿರಾರೆ. ಕಾಣದಿದ್ದವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವ ಸುಖ, ಕಣ್ಣಿಡಿರಿಗೆ ಇರುವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಸಿಗೊಲ್ಲ.

ಏಕೆ ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆ ಈ ಬಗೆ ಆಗಿದೆ? ಈಗ ಮಕ್ಕಳು “ಮಾಡಬೇಡ” ಅಂದಿದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ Police ನವರು containment zone ಅಂತ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಅಡ್ಡಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಹಾರಿಯೋ ತೂರಿಯೋ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖ. ಇನ್ನೂ, Two wheelers ಎಲ್ಲಿ restriction ಇರುತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಾದು, ಪೋಲೀಸ್‌ನವರು ಕೇಳಿದಾಗ, ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಔಷಧ ತರಬೇಕು ಅಂತ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೋರುವುದು.

ಆದರೆ ನಾವೇಕೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೂರಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಅಣಿ ಮಾಡಿದವರು ನಾವೇ ತಾನೇ? ತಬ್ಬಲಿಗಿ ಯಲ್ಲಿ ನಮಾಜ್ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಿದು ಹೋದವರು ನಾವೇ ತಾನೇ? ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ ತೇರು ಎಳೆದವರು ನಾವೇ ತಾನೇ? ದುಬೈನಿಂದ ಬಂದು ಅಮ್ಮನ ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಧನೆಗೆ 1500 ಮಂದಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸೋಂಕು ತಾಗಿಸಿದವರು ನಾವೇ ತಾನೇ? ಮೊಮ್ಮಗನ ಮದುವೆ ಇಂದೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಶೃಂಗೇರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಿದವರು ನಾವೇ ತಾನೇ?

ಹೀಗೆ “ಮಾಡಬೇಡ” ವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಚೀನಾ, ಜಪಾನ್, ಕೊರಿಯಾದಲ್ಲಿ, ಮಂದಿಯೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದೇ-ಒಬ್ಬರದೇ ಕಟ್ಟಳೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೆ “ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬೇಗ ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ” ಇದೇ ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆ.

ಲಾಕ್ ಡೌನ್

ಕಮಲಾ ಕೆ

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಕರೋನಾವನ್ನು ವಿಶ್ವ ಮಟ್ಟದ ಪಿಡುಗು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪೀಳಿಗೆಯವರು ನೇರವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ಕರೋನಾವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಕರೋನಾ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಮಾನವೀಯತೆಯ, ಮೌಲ್ಯಧಾರಿತವಾದ ಹಲವು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದೆ.

ಇತಿಹಾಸ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು. 1918-19ರಲ್ಲಿ ಸ್ಪ್ಯಾನಿಷ್ ಇನ್ಫ್ಲುಯೆನ್ಸಾ ಎಂಬ ಪಿಡುಗು ವಿಶ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಐದು ಕೋಟಿ ಜನರನ್ನು ಬಲಿಪಡೆದಿತ್ತಂತೆ. ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆ 195000 ಜನ ಈ ಪಿಡುಗಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದು ಬೆಂಗಳೂರು ಒಂದರಲ್ಲೇ 40000 ಜನ ಅಸುನೀಗಿದ್ದರಂತೆ. ಜನರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಔಷಧಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಕಾರು, ಗಾಡಿ ಹಾಗೂ ಲಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಈಗ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಹೆಚ್ಚೂ ಕಮ್ಮಿ ಇದನ್ನೇ ಅಲ್ಲವೇ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಡಿ ಮೈಲಿಗೆಗಳು ಇಂತಹುದೇ ಘಟನೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜನಿಸಿರಬಹುದು. ನಾವು ಅವರನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ತೃಪ್ತರಾದವೇ ಹೊರತು ಮೂಲ ಕಾರಣ ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಜೀವನದ ಸುಖವೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಹೊರದೇಶದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಗೆ ಬಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಗೌರವ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲ ಪಾಠ ಕಲಿಸಲೆಂದೇ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತೇನೋ ಈ ಕರೋನಾ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತರ (social distance) ಎಂದರೆ ಮಡಿ ಹಾಗೂ ದಿಗ್ಬಂಧನ ಎಂದರೆ ಮೈಲಿಗೆ (quarantine) ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಡಿಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಕರೋನಾಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯಬೇಕಾಯಿತು. ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚದ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿ, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ ಆಹಾರದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿ, ರಾಸಾಯನಿಕ ಭರಿತ ಪೇಯಗಳ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದು, ಮದ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿ ರೋಗನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಗಂಟೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಲು ಬಂದಂತಿದೆ ಈ ಕರೋನಾ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಹಳೆಯದನ್ನೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಕಲಿತು ಅಂತರ್ಮುಖಿಗಳಾಗಲು, ಸಂತ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸದವಕಾಶವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದೆ ಈ ಕರೋನಾ.

ಲಾಕ್ಡೌನ್ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ, ಮೂಲಭೂತವಾದ ಅಗತ್ಯಗಳು ಬಹಳವೇ ಕಡಿಮೆ. ಆಹಾರ, ನಿದ್ರೆ, ವಾಸಿಸಲು ಜಾಗ, ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಮಿಕ್ಕೇಲ್ಲ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಒತ್ತಡ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಬಳಲಿಕೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರು ನಾವೇ. ಕಳೆದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನ ಮುಂಬೈ ಚಿತ್ರಗಳಂತೂ ನಮ್ಮ ನಗರ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡಿದೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಕರೋನಾ ಜಾತಿ, ಮತ, ಪಂಥ, ಪದವಿ, ಆಸ್ತಿ, ಅಂತಸ್ತುಗಳ ಭೇದವನ್ನು ಭೇಧಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾ ಜನರ ಜೀವಗಳ ಜೊತೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಾ ಜನಜೀವನವನ್ನು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತಗೊಳಿಸಿದೆ. ಅನೇಕ ಜನರು ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡು ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ ಮರಳುವ ತವಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಜನರ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತರಲು ಸೆಣಸಾಡುತ್ತಿದೆ. ವೈದ್ಯರು, ಪೋಲೀಸರು, ಪೌರಕಾರ್ಮಿಕರು, ಅಗತ್ಯ ಸೇವೆ ಒದಗಿಸುವವರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವಾಕರ್ತರು ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯಿಂದ ಜನಸೇವೆಗೆ ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದು ಸತತವಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಹರಡುವ ವೇಗವನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತರಲು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತರವೊಂದೇ ಸದ್ಯಕ್ಕಿರುವ ಉಪಾಯ. ಔಷಧದ ಉಪಾಯ ಇನ್ನೂ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಲಸಿಕೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಗಂಭೀರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಗಂಭೀರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಗೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗೆ ಪರದಾಡುವಂತಾಗಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರಸ್ಥರಿಂದ ಹಿಡಿದು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಿದಾರರವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರ ವ್ಯವಹಾರವೂ ನಿಂತು ಹೋಗಿದ್ದು ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚದ ನಿರ್ವಹಣೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಕಾಡತೊಡಗಿದ್ದು ಮುಂಬರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನಡೆ ಬಹುತೇ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಕೈ ಬರಿದಾಗಿದ್ದು ಹಣಕಾಸಿನ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ತೀವ್ರತರವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಹಲವಾರು ಮಂದಿಯ ಉದ್ಯೋಗ ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಇಂತಹ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯುದ್ಧದ ದಿನಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಮಾಡಿದ ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳು ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮ ನಮಗೆ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದರಿಯಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಶಿಕ್ಷಿತ ವರ್ಗದ ಜನರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಏನು? ವಿದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೆ 14 ದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ಸೌಜನ್ಯವನ್ನೂ ತೋರಿಸದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ ಸೋಂಕನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಹರಡುವವರ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಆತಂಕಕರವಾದದ್ದು. ಇನ್ನು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕಾಗಿ ದ್ವೇಷಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸೋಂಕನ್ನು ಹರಡುವ ಗುಂಪು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ, ಸೇವೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಜನೀಯ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಹಾಗೂ ಪೋಲೀಸರ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಗದೊಂದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಈಗಿನ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಬೇರೆಯವರ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಹೆಚ್ಚು ಮನಸ್ಸುಗಳು ಇಂದಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ. ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತರವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷತಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ದುಂದು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಹಾಗೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಪ್ರೋಲು ಮಾಡದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಸಹಾಯಕರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ನೆರವು ನೀಡುವುದು ನಮ್ಮ ನೈತಿಕ ಧರ್ಮ. ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಕರೋನಾದಿಂದ ಉಳಿಸಿ, ರಕ್ಷಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯತ್ತ ಸಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮಲ್ಲರ ಹೊಣೆಯಲ್ಲವೇ. . .

ನಮ್ಮ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು

• ವರದಿ

ಈ ಮಹಾಪಿಡುಗು ಹಲವಾರು ದಿಟಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ನಾಡಿನ ಆರೋಗ್ಯ ಏರ್ಪಾಡಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ದುಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಕೇವಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನೇ ಬೈಯುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ. Jaslok, Wockhardt, Shushrush ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳೇನಲ್ಲ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿರಬೇಕಾದ ಚೊಕ್ಕಟ, ಮಡಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ 5 Star Hotel ಗಳಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈಗ 30 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ Jaslok ನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅರಬ್ಬರೇ ಬಂದು ತಂಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಬರಬಹುದು, ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗಬಹುದು. ಕೆಲವು ಜನ ಬಿಳಿ ಕೋಟು, ಹಸಿರು ಕೋಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವೇಷಧಾರಿಗಳಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ.

ವೊಕ್‌ಹಾರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ನರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಡಾರ್‌ಮೆಟರಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ 30-40 ನರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಬಂಕರ್ ಬೆಡ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ 3 Tier ಟ್ರೈನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅಂತೆಯೇ. ಬೇರೆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಿಡುಗು ಇಲ್ಲದಾಗ ಇದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಅಲ್ಲ. ಕೇವಲ anti-biotics ನಿಂದ ರೋಗಿಗೆ 'ಸೋಂಕಾಗದಂತೆ' ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು. ಆದರೆ ಪಿಡುಗು ಬಂದಾಗ Corona ರೋಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನರ್ಸ್, ಬೇರೆ ನರ್ಸ್‌ಗಳು ಮಲಗುವೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿದರೆ, ಸೋಂಕು ಹರಡದೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಆಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಈ ನರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾಪಾಡುವ ಉಡುಪುಗಳನ್ನೂ ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರದೇಶದಿಂದ ದುಡ್ಡುಕೊಟ್ಟು ತರಬೇಕು.

ಕೇವಲ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಾಡಿನೆಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇದೇ ಗತಿ. ಈ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಎರವಾಗಿಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನೂ ಈ ಸೋಂಕು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು. KEM ಹಾಗೂ ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ತಲೆಗೆ ಹೊಡೆದಂತಾಗುವುದು. KEM ನಲ್ಲಿ ನಾಯಿಗಳು ಅಡ್ಡಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಧಾರಾವಿಯ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಲೋಕಮಾನ್ಯವೂ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಏಕೆ ಹೀಗೆ? ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು 'ಪಿಡುಗೂ' ಬರುವ ಮುನ್ನ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು? ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು? ಎಲ್ಲಾ Pharmaceutical Company ಗಳೂ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು? ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ Bio Research Institute ಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು?

ಇವೆಲ್ಲಾ Heart bypass, knee replacement, Eye surgery ಹಾಗೂ ಕೆಲವರು cancer ಮೇಲೆಯೇ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ 1920 ಹಾಗೂ 1940-50 ರಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇಗು, ಮಲೇರಿಯಾಗಳು ಬಂದಾದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪಿಡುಗು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು HIV, SARS, PIG ಕಾಯಿಲೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ Holiday ಗೆ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವುದು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಸೋಂಕು ಈಗ ಬೇಗ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡುತ್ತಿದೆ.

ನಿಮಗೆ ಈಗ ಏನಾದರೂ ಬೇರೆ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ನೀವು ಹೋಗಬಹುದು? ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈ ಆರೋಗ್ಯ ಏರ್ಪಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

ತಡವಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಪಿಡುಗೂ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಪೋಲಿಸ್

● ವರದಿ

ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಪೋಲಿಸ್ ಅಂದ ಕೂಡಲೇ ನೆನಪಾಗುವುದು ಯಾವನೋ ಪೋಲಿಸ್, ಯಾರೋ ಬೈಕ್‌ನವನ ಹತ್ತಿರ ಸಿಗ್ನಲ್ ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಹಿಡಿದು, ಅವನಿಂದ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವನನ್ನೋ ಲಾಕ್‌ಅಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಥಳಿಸಿದ್ದು.

“ಪೋಲಿಸ್” ಅಂದ ಕೂಡಲೇ, ಅದೊಂದು ನಂಬಿಕೆ ತಕ್ಕದಲ್ಲದ ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದೇ, ಏಕೆ ಹೀಗೆ? ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾವುದೋ ಸಿನಿಮಾಗಳದ್ದೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಸ್ಕ್ರೀನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ. ಒಬ್ಬ ಬಡಪಾಯಿ ಹೀರೋ, ಆಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ವಿಲನ್ ಇರಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಸಿನಿಮಾ ಬಾಕ್ಸ್ ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಯಭೇರಿ ಹೊಡೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾ, ನಾಟಕಗಳು, ಪೋಲಿಸ್‌ನವರನ್ನು ಹೀನಾಯ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಇನ್ನಾರೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಬ್ರಿಟಿಷ್‌ನವರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೂಡ, ಈ ಪೋಲಿಸ್‌ನವರನ್ನೇ ವಿಲನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು. ಆದರೆ ಈ ಪೋಲೀಸ್‌ನವರೇ, ಇಂದು ಕಳೆದ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ತೆರನಾಗಿ ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. Anti CAA ಗಲಭೆ, ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಮುವಾದ ಗಲಭೆ, ಆಮೇಲೆ ಈಗಿನ ಕರುಣಾ ವಿರಸದ ಎದುರಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಪೋಲೀಸರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. 24 ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ

ಕೇವಲ 6 ಗಂಟೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ, ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ನೆರಳಿನಡಿಯೂ ಅಲ್ಲ ಸುಡುಸುಡು ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ.

ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ತೂರುವವರಿಗೆ ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲೆಸೆದರು ಎಂದರೆ, ಅವರು ಎದುರಿಸುವ ಜನರಾರು ಎಂದು ನಾವು ಅಚ್ಚರಿ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಗಾಯಗೊಂಡು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿರುವ ಪೋಲಿಸರಷ್ಟು? ಕೈಯೇ ತುಂಡರಿಸಿಕೊಂಡ ಪೋಲಿಸ್‌ನವನ ಗತಿ ಏನು? ಕರುಣಾ ವಿರಸ ಪೀಡಿತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ 24 ಗಂಟೆ ನಿಂತು ಅಲ್ಲಿಯ ಸೋಂಕುಗೊಂಡ ಜನರ ತಳ್ಳಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಇವರಿಗೇ ಸೋಂಕಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮನೆಯವರನ್ನು ನೋಡಿ 3 ತಿಂಗಳಾಗಿದೆ ಎಂದ ಒಬ್ಬ ಪೋಲಿಸ್. ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಇಲ್ಲವೇ? ಒಬ್ಬ ಪೋಲಿಸ್ ನವನು ಅತ್ತುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ, “ನಾವು ಮನೆಯ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೇ ಆಗದಿದ್ದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ”.

ನಕ್ಸಲ್‌ಮಾವೋ-ಮಾವೋ ಮಂದಿ, ಹೊಂಚಿ ಹೊಡೆದು ಹಾಕುವ ಜನರಲ್ಲಿ, ಪೋಲಿಸರೇ ಸಾಯುವುದು. ಮಾವೋಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆದಾಡಲು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಆಕ್ಟಿವಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಅವರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆದಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಇತ್ತೀಚಿನವರಿಗೆ ಪೋಲಿಸರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದ್ ಗಲಭೆ, ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಸತ್ತರೆ, ಕೇವಲ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಜೀವವಿಮಾ, ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದನ್ನು 50 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿರುವುದು ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದು.

ಈಗ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್‌ನ ಹೊರಗಡೆ, ಲಾಯರ್‌ಗಳೇ ಪೋಲಿಸ್‌ನವರಿಗೆ ಹೊಡೆದಿದ್ದು ನಾವೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಲಾಯರ್‌ಗಳಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತೆ? ಒಬ್ಬ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ಹೊಡೆದಾಗ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಕಾನೂನು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಯಾವ ಸಿಬ್ಬಲ್ ಅಥವಾ ಸಿಂಗ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರ ಪರ ವಾದಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳೂ ಪೋಲಿಸರನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಳುಗಳಾಗಿ ಬಳಸುವುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವ ಸೊಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಹೀನಾಯ ಮಾಡಿದ ಜನತೆಗೆ ಒದಗುವ ಗತಿ, ಅಥೋಗತಿ.

ಬ್ರಿಟಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಜನತೆಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವ. ಅವರನ್ನು ‘ಆಫೀಸರ್’ ಎಂದೇ ಕರೆಯುವುದು. ಅಮೇರಿಕನ್ ಪೋಲಿಸರಂತೆ ಅವರು ಬಂದೂಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಅಧಿಕಾರ ಗಡದ್ದಾಗಿದೆ.

ಜನತೆಯೇ ಮರ್ಯಾದೆ ನೀಡದ ಕಾವಲುಗಾರರು ನಮ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಹೇಗೆ ‘ತಾನೆ’ ಹೊಡೆದಾಡಬಲ್ಲರು ಯೋಚಿಸಿ.

ಕರೋನಾ ಪೀಡಿತರ ನೆರವಿಗೆ ಮಾತಾ ಅಮೃತಾನಂದಮಯಿ ದೇವಿ ಅವರಿಂದ

13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಧನಸಹಾಯ

- ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯವರ PMCARES Fund ನಿಧಿಗೆ 10 ಕೋಟಿ, ಕೇರಳದ CMDR ನಿಧಿಗೆ 3 ಕೋಟಿ
- ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ದುರಂತಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದರೆ ಮನುಕುಲವು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಜೀವಿಸಬೇಕು," ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಮ್ಮ
- ಅಮೃತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕೋವಿಡ್-19 ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ
- ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಯ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿರುವ ವೃತ್ತಿಪರರಿಂದ 24 ತಾಸು ತೆರೆದಿರುವ ಹಾಟ್‌ಲೈನ್ ಆರಂಭ

ಕೋವಿಡ್-19 ರೋಗದ ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ; ಹಾಗೂ ಕೊರೋನಾ ವೈರಸ್‌ನಿಂದಾಗಿ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾತಾ ಅಮೃತಾನಂದಮಯಿ ಮಠವು 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ (1.7 ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್) ಧನಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೋವಿಡ್-19 ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೊಚ್ಚಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಮೃತಾ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸೈನ್ಸ್ ಅಥವಾ ಅಮೃತಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಲು ಮಠವು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯವರ PMCARES Fund ನಿಧಿಗೂ, 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೇರಳದ CMDR ನಿಧಿಗೂ ನೀಡಲು ಮಠವು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ.

ಮಠವು ನೀಡಿದ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ, “ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವು ವೇದನೆಯಿಂದ ಆಕ್ರಂದನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುವಾಗ ಅಮ್ಮನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿದೆ,” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. “ಈ ಮಹಾಮಾರಿಯಿಂದಾಗಿ ಸತ್ತವರ ಆತ್ಮಶಾಂತಿಗಾಗಿ, ಅವರ ಬಂಧುಮಿತ್ರರ ಮನಶಾಂತಿಗಾಗಿ, ಲೋಕಶಾಂತಿಗಾಗಿ, ಹಾಗೂ ಈಶ್ವರನ ಕೃಪೆಗಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡೋಣ.”

ಅಮ್ಮನ ವಿನಂತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಅಮೃತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಪೀಠ ಮತ್ತು ಅಮೃತ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆ ನೀಡಲೆಂದೇ ಒಂದು ಹಾಟ್‌ಲೈನ್ ತೆರೆದಿವೆ. (0476-280 5050). ಈ ಮಹಾಮಾರಿಯಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತದರ ವಿವಿಧ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡ, ಆತಂಕ, ಖಿನ್ನತೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿರುವ ಜನರು ಈ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ, ಉಚಿತವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕಳೆದ ವಾರವಷ್ಟೇ ಅಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್, ಸೈಕಿಯಾಟ್ರಿಸ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಸೈಕಾಲಾಜಿಸ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕೌನ್ಸಲಿಂಗ್ ನೀಡಲು ಸಮಯ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿರಿ ಎಂದು ಕರೆನೀಡಿದ್ದರು. “ಈಗ ಕೌನ್ಸಲಿಂಗ್ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್, ಸೈಕಿಯಾಟ್ರಿಸ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಸೈಕಾಲಾಜಿಸ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆ. ನೀವು ಈಶ್ವರ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅಲ್ಲದಿರಬಹುದು; ದಯವಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿ ದಿನ ಒಂದೆರಡು ತಾಸು ಸಮಯವನ್ನು ಉಚಿತ ಸಲಹೆ ನೀಡಲೆಂದು ಮೀಸಲಿಡಿರಿ,” ಎಂದಿದ್ದರು.

ದಶಕಗಳಿಂದಲೂ ಅಮ್ಮ ‘ಮನುಷ್ಯರು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯ ಸಾಧಿಸಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ’, ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪ ದುರಂತಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ, ರೋಗರುಜಿನಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. “ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಕೇಡುಬಗೆದ; ಈಗ ಅದು ಇಂಥ ಮಹಾಮಾರಿಯಾಗಿ ಅವನಿಗೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿದೆ. ನಾವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ದಾಸರೆಂಬ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಡಬೇಕಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿ ನಾವು ವಿನಯ, ಸೇವಾಮನೋಭಾವ ಹಾಗೂ ಆದರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಇನ್ನದರೂ ನಾವು ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸೊಕ್ಕು ತೋರಿಸದಿರೋಣ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ಎದುರಿಗೆ ತಲೆಬಾಗುವ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ. “ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು’ ಎಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಬೇಡುವ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ‘ನಾವು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಬಿಡು; ನಾವು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇರಿದರೂ ಅವಳು ತಾನು ಸಂಕಟ ಅನುಭವಿಸಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಚಿತ ವರ್ತನೆಯನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾಳೆ ಬಿಡು’ ಎಂಬ ಉದಾಸೀನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯು ‘ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಿ, ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡಿರಿ,’ ಎಂದು ಆದೇಶ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮನುಕುಲವು ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲೆಂದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೋವಿಡ್-19 ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ”.

ಅಮೃತ (ಡೀಮ್ಡ್) ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಪೀಠದ ಮೂಲಕ ವಿವಿಧ ವಿಭಾಗಗಳ ಸಮರ್ಥರ ತಂಡದಿಂದ ಕಡಿಮೆ ದರದ ಸ್ಕೇಲಬಲ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಮಾಸ್ಕ್‌ಗಳನ್ನು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಗೌನ್‌ಗಳನ್ನು, ಹಾಗೂ ಮುಖವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ವೈರಸ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ; ವೆಂಟಿಲೇಟರ್‌ಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಐಸೋಲೇಶನ್ ವಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು, ವೈದ್ಯಕೀಯ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಯೂನಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕ್ವಾರಂಟೈನ್ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ಮಾನಿಟರ್ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ. ತಜ್ಞರ ತಂಡದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ, ನ್ಯಾನೋ ವಿಜ್ಞಾನ, ಆರ್ಟಿಫಿಷಿಯಲ್ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ A1, ಹೆಚ್ಚಿನ ಡೇಟಾಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಬಿಗ್ ಡೇಟಾ

Big Data. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುವ ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಆಫ್ ಥಿಂಗ್ಸ್ IoT, ಸೆನ್ಸರ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹಾಗೂ ಇತರ ವಸ್ತುಜ್ಞಾನಗಳ 60ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶೇಷಜ್ಞರು ಇರುವರು.

ಅಮೃತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊರೊನಾ ವೈರಸ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸೇವನೆ ಇರುವ ಅವಕಾಶಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿ ಹಾಗೂ ಸಂಪರ್ಕಗಳ ಮೂಲಕ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಮಠವು Amrita Serve ಯೋಜನೆಯಡಿ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ 101 ಗ್ರಾಮಗಳ ನಿರಂತರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದೆ. ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ಕೊರೊನಾ ವೈರಸ್ ಬಗ್ಗೆ, ಸರ್ಕಾರವು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿರುವ ಸಹಾಯ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವು ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಕೋವಿಡ್-19 ರೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ಸುದ್ದಿ, ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಊಹಾಪೋಹಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗದಂತೆಯೂ, ಭಯಾತಂಕಗಳಿಗೆ ಎಡೆಯಾಗದಂತೆಯೂ ಮಠವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಅಮೃತ ಗ್ರಾಮದವರಿಗೆ ಮಠವು ಮೆಡಿಕಲ್ ಮಾಸ್ಕ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿದ್ದು, ಆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಸರ್ಕಾರಿ ಗುತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದ, ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಮಾಸ್ಕ್‌ಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸದ್ಯ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅಮ್ಮನ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಮಾತಾ ಅಮೃತಾನಂದಮಯಿ ಮಠವು 2005 ರಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ದುರಂತ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆಂದು ರೂ. 500 ಕೋಟಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದುರಂತಗ್ರಸ್ತರಿಗೆ ಧನಸಹಾಯ, ಮನೆಯ ನಿತ್ಯಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಖರೀದಿ, ಉಚಿತ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಹಾಯ, ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಮನೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವೂ ಸೇರಿದೆ.

ವರದಿ: ಮಾತಾ ಅಮೃತಾನಂದಮಯಿ ಮಠ, ಕೇರಳ

=====

ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ ಸಂಘಟಕ ಕರ್ನಾಟಕ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್‌ಬಿಎಲ್ ರಾವ್ ನಿಧನ

ಬೃಹನ್ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್‌ಬಿಎಲ್ ರಾವ್ ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಜಮಾಡಿ ಬಾಗಿಲ್ವಾಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ರಾವ್ (87) ಎಪ್ರಿಲ್ 22 ರಂದು ಉಪನಗರ ನವಿಮುಂಬಯಿ ವಾಶಿ ನೆರೂಳ್ ಇಲ್ಲಿನ ಎಂಜಿಎಂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಹೃದಯಾಘಾತದಿಂದ ನಿಧನರಾದರು.

ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತ ಸದ್ಯ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವ ಪೂರೈಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಳಗ ಮುಂಬಯಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಪದವೀಧರ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಮಿತಿ (೦) ಮುಂಬಯಿ, ಶಿವಳ್ಳಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ ಮುಂಬಯಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಘಟಕ, ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಇವುಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಪ್ರವಚನ ಸಮಿತಿ ಮುಂಬಯಿ ಇದರ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಗಮಕ ಕಲಾ ಪರಿಷತ್ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಘಟಕ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಅನುಪಮ ಸೇವೆಯನ್ನಿತ್ತ ಹೆಚ್‌ಬಿಎಲ್ ಅವರು

ಅವಿಭಜಿತ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಜಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿನ ಆಯುರ್ವೇದ ಪಂಡಿತ ಮಾಧವ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಭವಾನಿ ರಾವ್ ದಂಪತಿ ಸುಪುತ್ರ. 1957 ರಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ಸೇರಿ, ಬಿಎ, ಮುಂಬಯಿ ವಿವಿಯಿಂದ ಕಾನೂನು ಪದವಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ಎಲ್‌ಎಲ್‌ಬಿ ಸನದುವಿನೊಂದಿಗೆ ವಕೀಲರೇನಿಸಿ ತತ್ಪ್ರಶಾಸ್ತದಲ್ಲಿ ಎಂಎಂ ಪದವಿಗೂ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದರು. ಯಕ್ಷಗಾನ, ತುಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಕೊಡುಗೆ, ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರಾಗಿದ್ದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಾದ್ಯಂತ ಹಲವಾರು ಯಕ್ಷಗಾನ ತುಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ, ತುಳು ಪರ್ಬ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾವೇಶ, ಗಮಕ ಕಲಾ ಸಮ್ಮೇಳನ, ಅನುಭವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾವೇಶ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಾವೇಶಗಳನ್ನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಘಟಕರಾಗಿ ಜನಾನುರೇನಿಸಿದ್ದರು. ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕಶ್ರೀ ಬಿರುದು, ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಯಕ್ಷಗಾನ ಕಲಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ತುಳುಶ್ರೀ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಎ.ಎಸ್.ನಾವಡ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಗೌರವ, ಜಯ ಸಿ. ಸುವರ್ಣ ತನ್ನ ಮಾತೃಶ್ರೀ ದಿ ಅಚ್ಚು ಸಿ. ಸುವರ್ಣ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಬಿಲ್ಲವರ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ ಮುಂಬಯಿ ಸಂಚಲಕತ್ವದ ಶ್ರೀ ಗುರುನಾರಾಯಣ ಯಕ್ಷಗಾನ ಮಂಡಳಿ ವತಿಯಿಂದ ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಕೊಡಮಾಡುವ 'ವಾರ್ಷಿಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಕಲಾಪ್ರಶಸ್ತಿ', ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ ಮುಖವಾಣಿ ಅಕ್ಷಯ ಮಾಸಿಕದ ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕ ಎಂ. ಬಿ. ಕುಕ್ಕಾನ್ ಕೊಡಮಾಡುವ 'ಶ್ರೀ ಗುರುನಾರಾಯಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ' ಹೀಗೆ ನೂರಾರು ಪುರಸ್ಕಾರ, ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸನ್ಮಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಚ್‌ಬಿಎಲ್ ಯಶೋಗಾಥೆ ಇನ್ನು ನೆನಪು ಮಾತ್ರ. ಮುಂಬಯಿ ಮರಾಠಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮೂರಕ್ಷರಗಳ ಹೆಚ್‌ಬಿಎಲ್ ಓರ್ವ ಬಹುಮುಖಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡಿದ್ದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ರಮೇಣ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಸದ್ಯ ಬಿಎಸ್‌ಕೆಬಿ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ (ಗೋಕುಲ) ದೇವಸ್ಥಾನ ನೂತನ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಗುರುನಾರಾಯಣ ಯಕ್ಷಗಾನ ಮಂಡಳಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಸಮಿತಿ ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು.

ಮೃತರು ಪತ್ನಿ ಸುಧಾ ರಾವ್, ಸುಪುತ್ರಿ ಪದ್ಮಾವತಿ ಭಟ್, ಅಳಿಯ ಉದಯ ಭಟ್ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕರೆಯ ಪ್ರಾಣಪ್ಪಿಯ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಶುಭಶ್ರೀ ಭಟ್ ಸೇರಿದಂತೆ ಅಪಾರ ಬಂಧು ಬಳಗ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ಅಗಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಮಹಾನ್ ಚೇತನಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ನಿನ ಪರವಾಗಿ ಭಾವಪೂರ್ಣ ಶೃದ್ಧಾಂಜಲಿ.

ಆಗಾಗ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸುಂದರಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

✍ ಡಾ. ಸುಮನಾ ರಾವ್

ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ..

ಎಬೋಲಾ, ಸಾರ್ಸ್, ನಿಫಾ, ಕೊರೋನಾ ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಾಣಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬಂದು ನಂತರ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹಬ್ಬಿದಂಥವೇ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕೂರಿಸಲು ಪ್ರಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಸಂಚು ಅಂತೂ ಈ ಬಾರಿ ಸಫಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಹಾಳಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಧಾರಿಸಿದೆ. ಇದೊಂತರಾ ಮನುಷ್ಯಜೀವಿ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಉಸಿರಾಡಲು, ಹಾಳಾಗಿದ್ದನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ರುಚಿಯನ್ನು ನಿರ್ಭೀಡಿಯಿಂದ ನೋಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ತೆವ್ವೆಗಿದ್ದರೆ ಈ ಗ್ರಹ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅದೆಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಸಂದರ್ಭ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ಗೃಹಬಂಧನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪಾಸಿಟಿವ್ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ ಗೊತ್ತಾ?

ಬಹುಷಃ ಈ ಕೊರೋನಾಗೆ ಔಷಧಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಕ್ಸಿನ್‌ನೇಶನ್ ಸಿಗುವುದೇ ಬೇಡವೆಂದು ಪ್ರಾಣಿಪಕ್ಷಿಗಳು, ಗಿಡಮರ ನದಿಗಳು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದು.

ಗಂಗಾ ಯಮುನ ನದಿ: ಒಮ್ಮೆ ಕೊಳಕಾಗಿದ್ದ, ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ನೊರೆನೊರೆಯಾಗಿ ಬಳಸಲು ಅಯೋಗ್ಯ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಯಮುನಾ ನದಿಯ ನೀರು ಹಲವು ದಶಕಗಳಲ್ಲೇ ಕಾಣದಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿದೆ. ಕೆಸರಿನಂತಾಗಿದ್ದ ನೀರು ತನ್ನ ನೀಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮರಳಿ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಗಂಗೆಯ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಾವಿರಾರು ಕೋಟಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದಾಗಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಬದಲಾವಣೆ ಈಗ ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಹರಿದ್ವಾರ, ಹೃಷಿಕೇಶದಲ್ಲಂತೂ ಗಂಗೆಯ ನೀರು ಆಚಮನ ಕೂಡಾ ಮಾಡಬಹುದಾದಷ್ಟು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ, ಉರುಗಳ ತ್ಯಾಜ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಹೆಣಗಳ ಭಾರವಿಲ್ಲದೆ, ಮನುಷ್ಯರ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವಿಲ್ಲದೆ ಗಂಗೆಯಮುನೆಯರು ಸೌಂದರ್ಯ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಮೈದುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಮೆಗಳ ಮೇಳ: ಕೆಲವೊಂದು ಅಪರೂಪದ, ಅಳಿವಿನಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಲು ನಾವು ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಕಸ್‌ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ಮನುಷ್ಯರ ಭಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅವುಗಳು ಆರಾಮಾಗಿ ಸಂತಾನಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ಉಳಿವಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅವುಗಳ ವಸತಿ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಅವಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಒಡಿಶಾದ ತೀರಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೆಂದೂ ಕಾಣದಂತೆ 8 ಲಕ್ಷ ಆಲಿವ್ ರಿಡ್ಡಿ ಆಮೆಗಳು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡಲು ದೌಡಾಯಿಸಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ.

ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಆನೆ, ಜಿಂಕೆಗಳ ವಿಹಾರ.

ಹಿಮಚಿರತೆ: ವೈಟ್ ಗೋಸ್ಟ್ ಎಂದೇ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿಮಚಿರತೆಗಳು ಬಹಳ ಅಪರೂಪದ ಜೀವಿಗಳು. ಅವು ಮನುಷ್ಯನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ವಿರಳ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯರ ಸುಳಿವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಉತ್ತರಾಖಂಡದ ನಂದಾದೇವಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಸ್ಕೋ ಲಿಯೋಪರ್ಡ್‌ಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಪಂಜಾಬ್‌ನಿಂದ ಕಾಣತ್ತೆ ಹಿಮಾಲಯ: ಪಂಜಾಬ್‌ನ ಜಲಂಧರ್‌ನಿಂದ ಧೌಲಾಧರ್ ಹಿಮಾಲಯ ಶ್ರೇಣಿಗಳಿಗೆ ಇರುವ ದೂರ ಹತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಬರೋಬ್ಬರಿ 213 ಕಿಲೋಮೀಟರ್‌ಗಳು. ಆದರೆ, ಇದೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಜಲಂಧರ್‌ನ ಜನರು ಹಿಮಾಲಯ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಬಾರಿ ಮಾಲಿನ್ಯ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕುರುಡಾಗಿಸಿತ್ತು ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ! ಜನರು ಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದರೆ ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯ, ಜಲಮಾಲಿನ್ಯ ಮುಂತಾದವೆಲ್ಲ ಅರ್ಥರಹಿತ ಪದವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲ.

ವನ್ಯಜೀವಿಗಳು: ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ, ಮುಂಬೈನ ತೀರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಲ್ಫಿನ್‌ಗಳು, ಪಿಂಕ್ ಫ್ಲೆಮಿಂಗೋಗಳು, ಉತ್ತರಾಖಂಡದ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರಾಮಾಗಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಆನೆಗಳು, ಚಂಡೀಗಢ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವೆಡೆ ರಸ್ತೆಗಳಿರುವ ಜಿಂಕೆ ನವಿಲುಗಳು, ಕ್ರುಗರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಗಳು... ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಅರಣ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ಭೀಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿವೆ. ಈಗ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪಂಜರದೊಳಗೆ ಹಾಕಿ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಓಡಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿವೆ.

ನಕ್ಷತ್ರ, ಗ್ರಹಗಳು: ಒಮ್ಮೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ನೋಡಿ. ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಾಣದಷ್ಟು ಹೊಳಪಿನಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರವೊಂದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ವಜ್ರದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಿಜದಲ್ಲಿ ಅದು ನಕ್ಷತ್ರವಲ್ಲ, ಶುಕ್ರಗ್ರಹ. ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶುಕ್ರಗ್ರಹವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೊಳಪಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿದ್ದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಈಗ ಸಂತಸದಿಂದ ಮಿಂಚುತ್ತಿವೆ.

ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯ: ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನರ ಸಾವು ಹಾಗೂ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯ ಮಹಾನಗರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಹನ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಆರ್ಭಟವಿಲ್ಲದೆ ಶೇ.60ರಷ್ಟು ತಗ್ಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಗಾಳಿಯಂತೂ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಭಾರತದ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ...

..ಲೈಫ್ ಇಷ್ಚೇನೆ

ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಘೋಷಣೆ ಸಂವಿಧಾನ ಬದ್ಧವಿದೆಯೇ?

ಅಶ್ವಿನಿ ವಶಿಷ್ಠ

ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯಬಾರಿ ಇಂತಹ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಕೋವಿಡ್-19 ಅನ್ನು ಒಂದು ಪಿಡುಗು ಆಂತ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿ. ಆದರೆ ನಂತರ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಅನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾರ್ಚ್ 25, 2020 ರಿಂದ 21 ದಿನಗಳ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ 14 ಏಪ್ರಿಲ್ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಮೇ 3, 2020 ರ ವರೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಘೋಷಿಸಿತು. ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಘೋಷಣೆಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಈ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ರೋಗ ಕೋವಿಡ್-19 ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಡದಿರಲಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಘೋಷಿಸಿರುವ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಸಂವಿಧಾನಿಕವಾಗಿ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಚ್ 24, 2020 ರ, ಘೋಷಣಾ ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ಡಿಸಾಸ್ಟರ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕೆಲವು ನಾಗರಿಕರ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುವಿಲ್ಲ.

ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಸಂವಿಧಾನ ಬದ್ಧವಾಗಿದೆಯೇ?

ಹೌದು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿರುವ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಸಂವಿಧಾನ ಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ನಿಲುವೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆರೋಗ್ಯದ ಹಿತದಿವ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೂ ಸಾಧಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಸಂವಿಧಾನ ವಿಧಿ 21 ರ ಪ್ರಕಾರ, ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಜೀವಿಸುವ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವಿಧಿ 21 ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ ಇದೆ:

“21. Protection of life and personal liberty:

No person shall be deprived of his life or personal liberty except according to procedure established by law”

ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯಾದ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ. ವಿಧಿ 21ದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿದೆ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ಕೂಡ ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಕೂಡಾ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು. "ಈ ಹಕ್ಕು ವಿಧಿ 21 ದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ" ಎಂದು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತನ್ನ ಹಲವಾರು ತೀರ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ, ಸ್ಟೇಟ್ ಆಫ್ ಪಂಜಾಬ್ ಮತ್ತು ಮ. ಸ. ಚವಾಳ ಪ್ರಕರಣದ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ "ಆರೋಗ್ಯ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಅದು ವಿಧಿ 21ರ ರೈಟ್ ಟು ಲೈಫ್ ನ ಒಂದು ಅಂಶ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆ ಮತ್ತು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ" ಎಂದಿದೆ.

ಆರೋಗ್ಯ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ಎನ್ನುವುದು ಯತೇಚ್ಛವಾಗಿ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಬಂಧಿತ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ವಿಧಿ 21ದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆ ಮತ್ತು ಗುಣಮುಖವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಕರ್ತವ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಎಂದು ಸಂವಿಧಾನದ ವಿಧಿ 38, 39, 42, 43 ಮತ್ತು 47 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ನೀತಿ ಈ ವಿಧಿ 21ರ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಕೋವಿಡ್-19 ತರದ ಪಿಡುಗು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ದೊಡ್ಡ ಕರ್ತವ್ಯ ಆದರೆ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸೋಂಕು ತಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಗುಣಮುಖವಾಗಲು ಬೇಕಾಗಿರುವ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಆ ರೋಗ ಹರಡದಿರಲಿ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿರುವ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಪ್ರಜೆಗಳ ವಿಧಿ 19 ರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ದಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಆದರೆ ರೈಟ್ ಟು ಪ್ರೊಫೆಷನ್ ಮತ್ತು ರೈಟ್ ಟು ಫ್ರೀ ಮೂವೆಂಟ್.

ವಿಧಿ 19ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕೆಲವು ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಅದರಂತೆಯೇ ರೈಟ್ ಟು ಫ್ರೀ ಮೂವೆಂಟ್ ಮತ್ತೆ ರೈಟ್ ಟು ಪ್ರೊಫೆಷನ್ ಹಕ್ಕುಗಳು ವಿಧಿ 19(5) ಮತ್ತು ವಿಧಿ 19(6) ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಘೋಷಿಸಿರುವ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ವಿಧಿ 19 (5) ಮತ್ತು (6) ರಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಚ್ 24, 2020 ರ, ಘೋಷಣಾ ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ಡಿಸಾಸ್ಟರ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿರುವುದೇ ಸಂವಿಧಾನಿಕ ವಾಗಿದೆ.

ಎರಡು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಘರ್ಷ ಇದ್ದೆ ಆ ಎರಡು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಕ್ಕು ಸರ್ವಜನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೈತಿಕತೆ ಒಳಗೊಂಡ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಪರಿಮಾಣವಾಗಿ ಇಂತಹ ಪಿಡುಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಘೋಷಣೆದಿಂದ ವಿಧಿ 19ರ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಲಾಗಿರುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪಿಡುಗು ಹರಡದಿರಲಿ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವುದು ಮತ್ತೆ ಪಿಡುಗು ಸೋಂಕಿತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನೆರವು ಕೊಡುವುದು.

ಆರೋಗ್ಯ ವಿಷಯದ ಬಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆ ಇರುವಾಗ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಘೋಷಿಸಬಹುದೇ?

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾಡಬಹುದಾದ ವಿಷಯಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಕೂಡ ಇದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ 7ನೆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಕೇಂದ್ರ ಪಟ್ಟಿ (union list), ರಾಜ್ಯ ಪಟ್ಟಿ (state list) ಮತ್ತೆ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾಡಬಹುದಾದ ವಿಷಯಗಳ ಪಟ್ಟಿ (concurrent list) ಇದೆ. ಈ 7ನೆ ಹೊತ್ತು ಸಂವಿಧಾನದ ವಿಧಿ 246 ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆ. 7ನೆ ಹೊತ್ತು ಪ್ರಕಾರ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ.

ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯಗಳು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 2 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೋವಿಡ್-19ನು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ್ದವು ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ ಹರಡದಿರಲಿ ಎಂದು ಹಲವಾರು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 2ಎ ರ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಆಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗಡಿ ಮುಚ್ಚಲು ಹಕ್ಕು ಇದೆ.

ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಡಿ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿರುವ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಡಿಸಾಸ್ಟರ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆ, 2005 ಸೆಕ್ಷನ್ 6ರ ಪ್ರಕಾರ ಇದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ concurrent list ನ ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ 23 i.e. ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

Concurrent list ನ ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ 29 ಪ್ರಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ ಇದರ ಮೂಲ ಕರಣ ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ರವೈಜಕ್ಕೆ ಹರಡುವಿಕೆ ತಡೆಯಲು. Concurrent list ನ ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ 29 ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ ಇದೆ:

“29. Prevention of the extension from one State to another of infectious or contagious diseases or pests affecting men, animals or plants”.

ಡಿಸಾಸ್ಟರ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 2(ಡಿ) ಪ್ರಕಾರ ಡಿಸಾಸ್ಟರ್ ಆದರೆ:

(d) “disaster” means a catastrophe, mishap, calamity or grave occurrence in any area, arising from natural or man-made causes, or by accident or negligence which results in substantial loss of life or human suffering or damage to, and destruction of, property, or damage to, or degradation of, environment, and is of such a nature or magnitude as to be beyond the coping capacity of the community of the affected area;

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ, ಮಾರ್ಚ್ 24, 2020 ಡಿಸಾಸ್ಟರ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಿರುವ ಲಾಕ್ ಡೌನ್ concurrent list ನ ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ 29ರ ಹಿಮ್ಮೇಳಿಗೆ ಇದೆ. ಈ ಪಿಡುಗೇ ದೇಶ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹರಡುತ್ತಿರುವುದಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ. ಡಿಸಾಸ್ಟರ್‌ನ ಅರ್ಥ ನಿರೂಪಣೆ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಪಿಡುಗು ಅದರ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಕಾರಣ ಈ ಪಿಡುಗು ಒಂದು ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಜೀವನಾಶ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಪಿಡುಗು ಹರಡುವಿಕೆ ತಡೆಗಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ಅಮೇರಿಕಾ ಅಥವಾ ಇಟಲಿ, ತರಹ ಆಗಬಹುದು. ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಭಯ ಸಮುದಾಯ ಹರಡುವಿಕೆ ಆದರೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ ಆಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಒಕ್ಕೂಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸಿದ್ಧತೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನಿರ್ಧಾರ ಡಿಸಾಸ್ಟರ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಯ್ದೆ, 2005ರ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

INDIAN CHARACTER AND PERSONALITY

Soloman Goodich -eternal traveler

Indians have been described as eternal optimists: philosophical, laid-back and resilient. One Indian said: "We are comfortable in our skins. No existential angst or Freudian guilt torments us."

Indians like to talk, converse, gossip, engage in animated discussions, indulge in conspiracies and watch soap opera dramas. Part of this may be related to their tradition of having an oral culture. Long before many things were written down stories and information were passed along orally from generation to generation. It can also be argued that Indians simply love the act of talking. Traditionally, the sound of a word has had more significance than the meaning and some sounds were regarded as having spiritual and magical qualities. A good conversation is not necessarily defined as a deep or revealing one about oneself. Indians can have engaging animated conversations about any topic: even ones that are considered superficial and small talk in the West; the weather, films, food.

There isn't much privacy in India. People are everywhere on the streets, in homes and even supposed quiet spots of natural beauty. Indians tend to be very people oriented. They are rarely alone. They are usually with a family member, a friend, a coworker. Success is achieved by advancing within a group and helping the group to advance. "Individualism, in its Western Euroamerican consciousness is foreign to the traditional Indian Social consciousness and experience.

For a country the with the size and diversity of India, it is an ominous task to characterize people. Everyone is just so different. Nevertheless, here is an analysis. India is a society where people still place a lot of importance on material aspects and still have this habit of poking their nose into other peoples' business. And the worst part is that people still care what others think. "Sometimes Indians promise more than they can deliver. One Indian man told the Los Angeles Times, "We like to please. It is very difficult for us to say no."

Friendship and Hospitality in India: Great importance is placed on friendship. A passage of the Yajur Veda reads: May all beings look on me with the eye of a friend; may I look on all beings with the eye of a friend. May we look on each other with the eye of a friend". Making casual friends in India is very easy. Making close friends and finding out what people are really like underneath their exterior layer of friendliness and politeness takes more time. Behaviour is often formal and ritualized. They are many rules as to how one is supposed to act and not act, and it is ingrained to follow these rules.

Phil Reeve wrote "Few places are as hospitable as India. The countryside seems populated with people willing to drop everything to help an unknown foreigner find his destination or to serve him tea." Hospitality is valued by. A great effort is made to make sure a guest is happy and well provided for. Faux pas are overlooked

A special effort is made to make foreigners feel welcome. Tourists who venture outside the cocoon of organized tours find they are overwhelmed with invitations for tea, food or a visit to a person's home. It is not uncommon for an Indian to approach a foreigner on the street and invite him or her to a village festival or a wedding party. Sometimes poor families offer extraordinarily nice meals. Offers of money are inevitably turned down and regarded as an insult.

Having a Good Time: Traditionally the main form of entertainment in India has been sitting around chatting. Around endless cups of tea, Indians like to gossip and talk about politics, issues of the day. Even people that would be considered poor by American standards enjoy discussing literature, science and intellectual topics.

Indians have traditionally entertained each other at home with conversation and food. Going out usually means seeing a movie. Villagers entertain themselves with weddings, caste celebrations and religious festivals. Wrestling matches and cockfights are popular in some places. Travelling actors and magicians and movie shows entertain people in some places.

Indian Directness, Practicality and Temporary Quick Fixes: Indians are very direct. They can be very opinionated, and they are not afraid to say what they think. They do not go out of their way to avoid confrontation like some East Asians do. The Indian press is vibrant, irreverent and free. "No big brother glares at us Indians aren't into big productions. They feel the money could be better spent on

something useful. Best selling author Shobha De wrote in Times, "The Indian mind is cunning and inventive. We think on our feet and can improvise our way of impossible situation. We are curious interested people. We learn, absorb, mimic and clone competently. We have millions of professionals".

"Jugaad" is a colloquial Hindi-Urdu word that can mean an innovative fix or a simple work-around, used for solutions that bend rules. Depending on the situation, it can be both a good and a bad thing. "Jugaadd" loosely translates to a "temporary fix". It is good because it allows people to patch up things for the time being and carry on with their work without having to wait for expert help. It is bad because it is addictive. People become so accustomed to these quick fixes that they do not do any job properly even when they have the time and resources to do so.

But as we know too much of anything is baneful. Now we are in a habit to always look for shortcuts and temporary solutions. Everybody is so obsessed with being a "Jugaadu" nobody wants to go down the long hard way in order to get a permanent long-term solution.

Characteristic Traits of Indians:

Chalta Hai: "Chalta Hai" attitude compromising with the circumstances and not making any effort to improve them is the worst kind of attitude that a person can harbor. 1) Jumped a traffic light? Sab karte hain. Chalta hai. (Everyone does it. It happens). 2) Need to bribe an official to get work done faster? Sab lete-dete hain. Itna to chalta hai. (Everyone either gives/takes bribe. A little is fine. 3) Witness a girl getting molested by a group of barbarians? Main kyun padun beech mein. Ye sab to chalta hai.

Blame game: There are two version of the game: Passing the blame: Played at all levels by all kinds of participants. 1) We tend to blame every entity (living/non-living, relevant/non-relevant) except for our own selves (how can a holy figure like us be at blame?). It wasn't the state government, it was the center. It wasn't the HRD Ministry, it was the Finance Ministry. They are not approving the budget. It isn't the school administration; it is the educational policies. It isn't me, it's that rock over there. 2) Blaming the players while being a spectator-specially the government. The government isn't doing this, it isn't doing that. Agreed! But what are You doing? Except for sitting on your lazy ass and bickering?

Bribery: Bribery is so commonplace in India, that if a government official does not demand a bribe to get your work done, you can count yourself lucky. Why is bribery so prevalent? People don't believe that taking a bribe is wrong (legally or morally). The people performing the most important the most important functions in the society (professors, doctors, policemen, soldiers) are probably used to be) paid the least (at least before the 6th Pay Commission)

Inferiority Complex: Indians generally compare themselves to others all the time. Even the parents tell a child, "Look at the neighbour's son. He studies so well, ". This is the beginning of a journey the child undergoes throughout his life. "Well our neighbours have bought a big screen TV, How about Us". "That fellow has 10 acres of land. I have only Two" "Look at China. how well they have developed". Even the writers and Artists, all the time Claim, they are intellectuals, groan, " That fellow has got this award, why I am not considered? This is a constant theme. There are very few people, who do not care what others do, or have, or have achieved.

Sense of time: In India there is no sense of Time to be punctual means you are going to wait for others. Being late is of no crime. "Come on. Heavens are not going to fall" is the routine exclamation. It is quite common to be late for meetings or appointments.

Any task need not be time bound. Indians are relaxed this behavior is quite opposite to that found in Japan. But I need to say, Indians when they go to other countries quickly adopt and follow the systems there at.

Karma: There is fatalism among most Indians. " Oh, it is my Karma, I got this". sometimes this is a good quality, because it brings peace within you. But if one resigns at the very beginning of any enterprise or an effort, this works against any achievement. Some one told me, that this is taught in GEETA, and all Indians follow it. But then, if you do not take responsibility for your action and just say "MY Karma", it becomes a defeatist attitude.

Not submitting to One Single Authority: Unlike China, India never had One single Ruler all over India, previous to the British Empire. Even under the British, there were several individual Kingdoms, who internally ruled themselves. In China, the word of the Emperor was Final. So, the Indians never were under single administration.

Apart from Administration, there was no single religion. Infact Religion was a Foreign word. carryout a similar exercise in their Crown colony. One of the Question was "what is your Religion". the christians said Christians, Muslims said islam, but a majority did not know the answer. So, the British clubbed all such people under the umbrella HINDU.

Because there is no single Prophet or religious authority like the Vatican, Indians never subjected themselves to any single authority. Multiple centres existed throughout. Languages added to the Cauldron. With the result, Indians never respect any single Authority, and as such behave as per their own inclination

Fall in Line: This is the hardest for Indians, they can stand in line and wait for their Turn. You will see, people trying to jump the Que, jostle and argue, Be it in a ration shop, government Office, or a Doctor's Clinic, they cannot fall in line

Education: For Parents, education means, their ward gets a Paper certificate which gets them a job with good salary. It is not about acquiring Knowledge or Behaviour. They pay the Fees and entrust the entire education, to the School and to the Tuition / coaching class.

The Teachers are just concerned about finishing the Syllabus within time. They have no time for questions of the child. Ofcourse, they do not know the answers. They just focus on Question Banks. The coaching class focusses on the Question papers of the last 5 years. Mug up the answer and face the exams. With the result, all the three, Parents, Teachers, and the students approach education as being a perfunctory journey. Professors in the Universities are lecturing on the subject with the same notes which they had prepared 20 years ago.

Research: There are very few scientific establishments and Universities who are focussing on carrying out any significant Research on any subject. A Nation's Wealth and future is in Research. India made a good start in the 50s, with good leaders like Bhabha and Sarabhai, in Science. But for the past 20 years, Science and Engineering are looked down. You ask any student who is appearing for his matriculation, as to which field he is going to specialise. His reply mostly will be, Commerce. Engineering Colleges are shutting down. Science has no takers. Which Industry is going to benefit with so many Commerce graduates, without any production?

Career counsellors also harp on subjects other than Science and engineering. Even those who take Engineering, ward off to IT later.

Hygiene: Indians are careful about personal Hygiene and take extra care. But as far as public Hygiene is concerned, they treat all public places as **Bahir Desha**. It is placeto relieve yourself, spit, throw garbage. or Feed the Cows or Pigeons. Public Hygiene is not their responsibility. They are responsible for only their Homes. Recent efforts by the Govt has been to initiate and train the younger Generation in maintaining Clean Public Hygiene.

Languages and Concepts: Indians are quick to learn new languages and grasp concepts even if they are abstract. This is due to vast linguistic variety and theological aspects in the country. This also is a great asset. It is also important to note, that Indians are good talkers.

Heritage: Most Indians are unaware of their intellectual and scientific heritage. Lord Macaulay did his homework properly. The English Education has brainwashed the Indians. Indians have grooved in English and most of their own languages may soon find no takers, irrespective of what the Governments want. Sciences like Ayurveda are lost on Indians.

Leftist onslaught during the last 60 years, has left Indians confused with their own culture and Heritage.

Final Count: With all the draw backs, Indians have a great future, because of their quick learning abilities and adapt to new environments.

ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಎಂ.ಬಿ.ಎನ್.ಪ್ರಸಾದ್

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯವು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾದ ಅಂಗ. 11ನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, 12ನೇ ಶತಮಾನದ ಕಡೆಯವರೆಗೂ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತು. ಇದು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರ. ಇದನ್ನು ಗಾಯಕರು ಹಾಡಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಡು ಕಾವ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಗದ್ಯಪ್ರಿಯರು ಇದನ್ನು ಗದ್ಯವೆನ್ನುವರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಇದು ಗಹನವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ, ಅವರ ಆಡು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ. ವಚನ ಎಂದರೆ ನುಡಿದ ಮಾತು. ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಸ್ವಂತಿಕೆಯೊಡನೆ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆಯೂ ಸೇರಿದೆ.

ಶರಣರ ಈ ವಚನಗಳು ಮುಕ್ತ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿವೆ. ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಂದ ಜನರು ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಚನಗಳು ಹೊಸ ಯೋಚನೆಗಳ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಹರಿದು ಬಂದವು. ಮಾನವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸಾರುವ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮನಾಗಿ ಕಾಣುವ ಈ ವಿಚಾರ ಧಾರೆಯಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ನೋಟವೂ, ಕಾಯಕವೇ ಕೈಲಾಸ ಎಂಬ ಸಂದೇಶವೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತು. ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯವರೂ ವಚನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜನ ಆಂದೋಲನವನ್ನೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ವಚನಗಳು ಸರಳವಾಗಿದ್ದು ದೇಸಿ ಸೊಗಡಿನಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಕಾಯಕ, ಧಾಸೋಹ, ಮತ್ತು ಸಮತಾ ವಾದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿದೆ.

ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೊದಲಿಗರಲ್ಲಿ ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯ ಮತ್ತು ಜೇಡರ ದಾಸಿಮಯ್ಯರನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೆ ಏರಿದ್ದು ಬಸವೇಶ್ವರ, ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಅಥವಾ ಸಾಹಿತಿ ಎಂದರೆ ರಾಜಾಶ್ರಯ ಪಡೆಯುವುದು ಬಲು ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ರಾಜನನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ರಾಜನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಇದಾವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ, ಯಾವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಬರೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹೊಸತಾಗಿ ದೊರೆತ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ್ದ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಹೊರತಂದಿತು. ಸುಲಭವಾದ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತಹ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಚನಗಳು ಜನಪ್ರಿಯವಾದವು.

ಪ್ರಮುಖ ವಚನಕಾರರು: ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತ ಮಾಡಲು ನೂರಾರು ಜನ ಶರಣರು ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ವಚನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅಂಕಿತ ನಾಮವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೇಡರ ದಾಸಿಮಯ್ಯ 'ರಾಮನಾಥ' ಎಂದು ಬಳಸಿದ್ದರೆ, ಬಸವಣ್ಣನವರು 'ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ' ಎಂದು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯು 'ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ' ಎಂಬ ಅಂಕಿತನಾಮವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ವಚನಕಾರರ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಅವರ ಅಂಕಿತ ನಾಮ ಸೂಚಿಸುವ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು:

ವಚನಕಾರರು	ಅಂಕಿತ ನಾಮ
ಜೇಡರ ದಾಸಿಮಯ್ಯ	ರಾಮನಾಥ
ಬಸವೇಶ್ವರ	ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ
ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿ	ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು	ಗುಹೇಶ್ವರ
ಸೊನ್ನಲಿಗೆ ಸಿದ್ದರಾಮ	ಕಪಿಲಸಿದ್ದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ಸೂಳೆ ಸಂಕವ್ವ	ನಿರ್ಲಜ್ಜೇಶ್ವರ

ಇತ್ಯಾದಿ.

ಬಸವಣ್ಣ: ಬಸವಣ್ಣ ಎಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಬಸವೇಶ್ವರರು 1130ರಲ್ಲಿ ಬಾಗೇವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ರಾಜಾ ಬಿಜ್ಜಳನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಶಿವ ಶರಣರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಜನರಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಕೀಳು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಬಹಳ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕ. ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ ಪರಮ ಭಕ್ತರು. ಜನರಲ್ಲಿ ಮಾನವತಾ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಮತೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು

ಮೂಡಿಸುವ, ಗಹನವಾದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜನರ ಆಡುಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ತಿಳಿಸುವ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಎಂಬ ಅಂಕಿತ ನಾಮ ಹೊಂದಿದ ಅನೇಕ ವಚನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ರೂವಾರಿಗಳಾದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

ಲೋಕದ ಡೊಂಕ ನೀವೇಕೆ ತಿದ್ದುವಿರಿ
ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ತನುವ ಸಂತೈಸಿಕೊಳ್ಳಿ;
ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನವ ಸಂತೈಸಿಕೊಳ್ಳಿ.
ನೆರೆಮನೆಯ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಅಳುವರ ಮೆಚ್ಚ
ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವ!

ಬಸವಣ್ಣನವರು ಓರ್ವ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರು. ಅವರು ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ನಡೆಯಾಗಿ 'ಅನುಭವ ಮಂಟಪ'ವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದ ಶರಣರು, ಕವಿಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನುಭವ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುಗಳು ಪ್ರಥಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಬಸವಣ್ಣ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿ ಮತ್ತು ನೂರಾರು ಜನ ಶರಣರು ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಇಡೀ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಶರಣರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಶ್ಮೀರದ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿನ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಮೂಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಮನಸೋತು ಬಸವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಜೆಯಂತೆ ಜೀವಿಸ ತೊಡಗಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿ: ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯು ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಉಡುತಡಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಪರಮ ಶಿವಭಕ್ತೆ. ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೇ ಇವರ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆ. ಕೌಶಿಕ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಇವರು ಕೆಲವು ಶರತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದರು. ರಾಜನು ಶರತ್ತನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಸಂಸಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ವಿರಾಗಿಯಾದಳು. ಶಿವನನ್ನೇ ತನ್ನ ಪತಿಯೆಂದು ನಂಬಿ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ, ಅವರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ನಿಂತು, ತಮ್ಮ ವೈರಾಗ್ಯದ ಮೂಲಕವೇ ಜಾತಿ ಬೇದ, ಲಿಂಗ ಬೇದ ಮುಂತಾದ ಸಮಾಜದ ಹುಳುಕುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಕ್ಕನಾಗಿ, ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಈಕೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತಹ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಗಹನವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ವಚನಗಳನ್ನು, ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಎಂಬ ಅಂಕಿತ ನಾಮದೊಡನೆ ರಚಿಸಿದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

ನೆಲದ ಮರೆಯ ನಿಧಾನದಂತೆ
ಫಲದ ಮರೆಯ ರುಚಿಯಂತೆ
ಶಿಲೆಯ ಮರೆಯ ಹೇಮದಂತೆ
ಮರದ ಮರೆಯ ತೇಜದಂತೆ
ಭಾವದ ಮರೆಯ ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿಪ್ಪ
ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ನಿಲವನಾರೂ ಅರಿಯ ಬಾರದು

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು: ಬಸವಣ್ಣ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿಯವರಿಗೆ ಸಮಕಾಲೀನರಾದ ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು ಬೆಳಿಗಾವೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದರು. ಕಮಲತೆ ಎಂಬ ನೃತ್ಯ ಕಲಾವಿದೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕಮಲತೆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಈಡಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. ಈ ದುಃಖದಿಂದ ಬಂದ ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಗುಹೆಗೆ ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಂತರು ಸಿಕ್ಕಿ, ಒಂದು ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜ್ಞಾನದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭು ತದನಂತರ 'ಗುಹೇಶ್ವರ' ಎಂಬ ಅಂಕಿತ ನಾಮದೊಡನೆ ವಚನಗಳನ್ನು ರಚಿಸತೊಡಗಿದರು. ಇವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಟೀಕಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಇವರು ಅಂಧ ಪ್ರದೇಶದ ಶ್ರೀಶೈಲದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. ಇವರ ವಚನದ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ:

ಹುಲಿಯ ಬೆನ್ನಲಿ ಒಂದು ಹುಲ್ಲೆ ಹೋಗಿ
ಮೇದು ಬಂದೆನೆಂದರೆ - ಅದ ಕಂಡುಬೆರಗಾದೆ!
ರಕ್ಕಸಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ
ನಿದ್ರೆಯಗೈಯ್ದು ಬಂದೆನೆಂದರೆ - ಅದ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆ!
ಆವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಸಾಯದೆ ಬದುಕಿ ಬಂದೆನೆಂದರೆ - ಅದ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆ!
ಗುಹೇಶ್ವರ

ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದ ವಿಶ್ವಗುರು

ಬಸವಣ್ಣ... ಕರುನಾಡು ಕಂಡ ಮಹಾನ್ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕ. 12ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಚನದ ಮೂಲಕವೇ ಜ್ಞಾನ ದೀವಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ವಿಶ್ವಗುರು. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಮಾತು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ. ಇವರ ಒಂದೊಂದು ಮಾತೂ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪಾಠ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ತತ್ವ, ಆದರ್ಶ, ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದರೆ ಬದುಕು ನಂದನವನ. ಸಮಾಜ ಖುಷಿಯ ತೋಟ.

ನುಡಿದರೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರದಂತಿರಬೇಕು
ನುಡಿದರೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೀಪ್ತಿಯಂತಿರಬೇಕು
ನುಡಿದರೆ ಲಿಂಗ ಮೆಚ್ಚಿ ಅಹುದಹುದೆನಬೇಕು
ನುಡಿಯೊಳಗೊಂದಾಗಿ ನಡೆಯದಿದೋಡೆ
ಹಿಡಿದಿದ್ ಲಿಂಗ ಘಟ ಸರ್ಪವಾಗುವುದು
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ

ಉಳ್ಳವರು ಶಿವಾಲಯ ಮಾಡುವರು
ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ಬಡವನಯ್ಯ
ಎನ್ನ ಕಾಲೇ ಕಂಬ, ದೇಹವೇ ದೇಗುಲ
ಶಿರವೇ ಹೊನ್ನ ಕಳಶವಯ್ಯ
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಕೇಳಯ್ಯ
ಸ್ಥಾವರಕ್ಕಳಿವುಂಟು ಜಂಗಮಕ್ಕಳಿವಿಲ್ಲ...

ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ತಂದವರು ಬಸವಣ್ಣನವರು. ಮೇಲು ಕೀಳು ಎಂಬ ಭೇದ ಬಹಳಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು ತಮ್ಮ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಸಮಾಜ ತಿದ್ದುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಕ್ರಾಂತಿಯ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದರು. ಸಮಾನತೆ, ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ದವರು ಬಸವಣ್ಣನವರು. ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅನುಭವ ಮಂಟಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಈ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದವರೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಾಗುವ, ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವ, ಮೇಲು ಕೀಳು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣನವರು.

‘ಇವನಾರವ ಇವನಾರವ ಇವನಾರವನೆಂದೆನಿಸದಿರಿಯ್ಯಾ... ಇವ ನಮ್ಮವ ಇವ ನಮ್ಮವ ಇವ ನಮ್ಮವನೆಂದೆನಿಸಿಯ್ಯಾ... ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಮನೆಯ ಮಗನೆಂದೆನಿಸಿಯ್ಯಾ...’ ಈ ವಚನಗಳ ಸಾಲೇ ಸಾಕು ಬಸವಣ್ಣನವರು ಅದೆಂಥಾ ಮಹೋನ್ನತ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕನಸಿನೊಂದಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು.

ಕಾಯಕವೇ ಕೈಲಾಸ... ಎಂಬ ಧ್ಯೇಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಕರುನಾಡಿನ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಶ್ವಗುರು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜಯಂತಿ ಇಂದು. ಹೀಗಾಗಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಈ ಸಲ ಎಂದಿನ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬಸವ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೊರೊನಾ ವೈರಸ್. ಹೀಗಾಗಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬಸವ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಶೃದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸದ್ಯ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾ, ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಹಸಿದವರಿಗೆ ಊಟ ನೀಡುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರೂ ಬಸವ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸೋಣ... ನಮ್ಮ ನಾಡು ಕಂಡ ಅಪ್ರತಿಮ ಕಾಯಕಯೋಗಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜಯಂತ್ಯೋತ್ಸವ ನಾಡಿಗೆ ಸುಖವನ್ನು ತರಲಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಮನೆ ಮಾಡಲಿ... ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಸವ ಜಯಂತಿಯ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು..

ನಗೆಹನಿ

ಮೇಷ್ಟ್ರು: ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೇಶಗಳಿವೆ?

ಗುಂಡ: ದೇಶ ಇರೋದು ಒಂದೇ. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲ ವಿದೇಶ!

ಪ್ರಶ್ನೆ: 1983 ರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ವಿಶ್ವಕಪ್ ಯಾರಿಗೆ ದಕ್ಕಿತು?

ಗುಂಡ: ಗೆದ್ದವರಿಗೆ!

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಒಂದು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಿರಿ.

ಗುಂಡ: ಮಳೆ ಬಂದ ಕಾರಣ, ಪಂದ್ಯವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಜೈಲರ್: ಏನಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನ ನೋಡೋಕೆ ಯಾರೂ ಬರ್ತಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲ, ಯಾಕೆ?

ಖೈದಿ: ಹೇಗೆ ಬರ್ತಾರೆ ಸಾರ್, ನನ್ನ ಇಡೀ ಪ್ಯಾಮಿಲಿ ಇಲ್ಲೇ ಇದೆ.

ಮೇಷ್ಟ್ರು: ಬಾಬರ್ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಯಾವಾಗ?

ಗುಂಡ: ಅದು ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ ಸಾರ್.

ಮೇಷ್ಟ್ರು: ದಡ್ಡ ಮುಂಡೇದೆ ಬೋರ್ಡ್ ಮೇಲೆ ಬರೆದ್ರೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ?

ಗುಂಡ: ಅದು ಅವನ ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ಅಂದ್ಯೊಂಡೆ ಸಾರ್!

ಸಂತಾ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು, ಒಂದು ಹಿಂದೂ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಣಿಕೆ ಡಬ್ಬಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರಿಸೀವರ್ ಇಲ್ಲೇನೇ ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತೀರಲ್ಲಾ? ಭಾರತ ತುಂಬಾ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. . .

ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರೋ ದಿನ “ವ್ಯಾಲಂಟೈನ್ ಡೇ”

ಮನೆ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರೋ ದಿನ “ಕ್ವಾರಂಟೈನ್ ಡೇ”

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಸ್ತುಗಳೂ ತುಂಬಾ ನೋವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.

ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೂಜಿ ಮೇಲೆ ಕೂತು ನೋಡೀ!!!!

ಸರ್ಕಾರ ಏಳ್ವೆಗೆ ಇಂಗೆ ಕೈ ತೊಳದ್ರೆ, ಕೈಯಾಗಿರೋ ಧನರೇಖೆ ಎಲ್ಲಿ ಅಳಿಸಿ ಹೋಗ್ತೊತ ಅಂತ ಚಿಂತಿ. .

ಕೈ ತೊಳಿದಾನೇ ಇದ್ರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಆಯುಷ್ಯ ರೇಖೆ ಅಳಿಸಿ ಹೋಗ್ತೊತಿ ಅನ್ನಾ ಹೆದ್ರಿಕಿ, ಏನ್ ಮಾಡಾದೂ?

ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ Lock Down ಮುಂದೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದರೆ.

ಭಾನುವಾರ (Sunday) ತನ್ನ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೇನ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳೋದು ಖಂಡಿತ.

Little Things

✍️ Pragnya Kashyap

On a bright sunny morning, when the clock struck 11:00 am, we climbed down the stairs where he with his long legs and gigantic foot took huge steps and opened the squeaky gate. I was trying to catch up to his speed running behind. He stood exactly at the gate and waited for me patiently. I grabbed his palm which was warm and huge, and I wrapped around my hand to his finger and said, "Can we walk slowly today?" He smiled at me and said, "sure! Come on let's go." Just as we started walking, we could hear a firm yet sweet voice from behind. We stopped to look at what it was, while she yelled out, "Please get 1 kg of sugar.." He nodded without even looking back. We then started walking at the same speed we started at, he took huge steps and walked firmly with a bright light of confidence in his eye. At the same time, I was trying to catch up to his speed.

Soon we reached the main road. As we waited to cross to the other end, there was a hustling crowd walking on both sides of the pavement, also a few hawkers sitting and selling various items on the side. Cars, buses, Autorickshaw where the driver was waving his one hand out of the vehicle as an indicator and few Scooters, motorcycles riders in road rage. Everyone seemed to be in a rush. As soon as the signal turned red, most of the vehicles screechingly came to a standstill. We started to cross the road, while he held my finger firmly and in a firm voice told me, "Don't run ahead, it could be dangerous!"

We reached our regular confectionery shop, I looked at him enthusiastically, he smirked at me while he put his hand in the pocket of his shirt and fiddled for a few seconds and handed me over a new 2-rupee coin. He had struck an interesting conversation with the shopkeeper, while I sat on the horse and put in the 2-rupee coin into the machine. In no time the horse started moving back and forth while I was lost looking at the busy road outside. There was a sudden jerk and the horse stopped. Then he came and got me down the horse. While he continued talking to the shopkeeper, I was eyeing on the sugar-coated candy which was kept in a shining jar. I went and stood next to him, held the edge of his crisply ironed cotton shirt, and called out, "Thatha?". He was so engrossed in the conversation with the shopkeeper that he could not hear me. So, I repeatedly did the same action and called out to him in the loudest possible voice.

He looked down at me with the most pleasant smile and said, "Yes?" I swiftly pointed to the candy jar before I could lose his attention. While he was bidding goodbye to the shopkeeper, he opened the lid of the candy jar effortlessly and carefully picked out one candy for me unwrapped it and while handing it over to me he said, "don't chew the candy! It should last until we reach home." I mumbled back to him with the entire candy in my mouth, okay!! *thatha*, you are the best!! He chuckled and said, "Come on let's go home. Your Aiji must be waiting for us eagerly." He removed a one-rupee coin out of his shirt pocket and left it on the jar, waved to the shopkeeper grabbed my tiny hand and we started walking back home with me facing the same challenge of matching his speed. As we reached the gate of our residence, I left his finger and with blazing speed went up the stairs and rang the bell continuously till I could hear my *ajji's* furious voice, "Slow down!! I am coming.." while *thatha* stood down for a minute with both hands on his waist and took a few deep breaths before he could climb up.

The above event was a daily routine during my childhood days, and this has left a strong imprint on my mind which I cherish even today. I can even recall that sometimes he would try to leave me behind at home, but I would somehow manage to cling on to him and without any choice, he would take me along.

We have all grown up from being those clingy little kids who wanted to go out with grandparents/parents to become busy with our own priorities. In the process, we tend to adapt and evolve to all the external necessities, but we tend to ignore our grandparents/parents to a larger empty space that cannot be filled up by an alternative person or a materialistic thing. The amount of happiness they would feel in having a meal cooked together would be much higher than dinner at an expensive restaurant. Instead of always being busy and occupied with our commitments, we could make them also one of the high priorities to use the current opportunity to connect back to them in various, different ways to make them feel secure and less lonely.

Sometimes we need to slow down and embrace small things/moments around us and focus on the journey rather than just being in a rush to reach the destination.

An Electronic Book or E Book

Sreedhar Mysore

An Electronic Book or E Book as they are universally known is a text-based publication in digital form. While they may contain images and graphs of some kind, mostly their formats lead them to be text-based. E books are designed to be read off an electronically compatible device either an IReader, a Kindle e-reader, tablet, mobile device or personal computer. While **E Books** are the actual text and document being read, an **E Reader** is the device that makes this possible. E books are stored as electronic files, they are small and easy to share and purchase.

The world's first automated reader, the precursor to today's e-readers, was invented by a woman named Angela Ruiz Robles. Angela had her innovative idea in Spain in 1949. Angela Ruis Robles was a schoolteacher, who watched her students carry text books back and forth from school every day. The idea was that her reader would be far easier to carry for school children, than a number of different text books.

It is very surprising to note that while the paperback book came to us in the 1930s, the concept for electronic books arose at the same time. According to Wikipedia, the idea of the e-reader came to writer and impresario Bob Brown after watching his first "talkie" (movies with sound). In 1930, he wrote an entire book on this invention and titled it "The Readies" playing off

the name of the "talkie."

It took over 40 years for Brown's prescient vision to become reality. Starting back in 1971, Michael S. Hart launched Project Gutenberg and digitized the U.S. Declaration of Independence, becoming the first eBook in the world. (To put the date into context, 1971 was the year that the first email message was ever sent— between two mainframe computers!). In 1985, the Voyager Company, a pioneer in CD-ROMs, was founded and published "expanded books" on CD-ROM including Michael Crichton's *Jurassic Park*, and in 1993, Digital Book, Inc. offered the first 50 digital books on floppy disk.

Fast forwarding to 1998 four important events happened:

1. the first dedicated eBook readers were launched: Rocket Ebook and Softbook;
2. the first ISBN issued to an eBook was obtained;
3. US Libraries began providing free eBooks to the public through their web sites and associated services; and
4. Google was founded by Larry Page and Sergey Brin.

In 2000, the same year Blu-Ray discs were launched, Stephen King offered his novella *Riding the Bullet* as a digital-only computer-readable file, and two years later, Random House and HarperCollins started to sell digital versions of their publications. In 2004 Sony released its Sony Librie e-reader and then its Sony Reader in 2006.

2007 changed the world of reading forever with Amazon's launch of the Kindle eBook reader in the U.S. and the launch of the iPhone by Apple. In 2009, Barnes & Noble introduced the Nook, and Sony linked with libraries via the Overdrive digital network to enable library patrons to borrow eBooks from their local library.

Today, one sees many kinds of digital publications. "Electronic" or digital books can come as printable PDFs, enhanced PDFs with hyperlinks and embedded files, or "true eBook" formats: EPUB or MOBI files which are industry standard and open formats.

EPUB is the most common and non-proprietary format, used by most Government agencies, commercial publishers, and libraries, and can be used on a variety of devices and software from different vendors. MOBI or AZW is used by Amazon for its Kindle readers and software.

EPUB and MOBI are "true eBook" formats because they offer resizable and reflowable text, automatically adjusting to the font and screen size and orientation (portrait or landscape) set on the e-reading device or software being used.

Advantages of Ebooks

1. One of the biggest advantages of eBooks is the fact that they require no trees to create them. This is obviously an eco-friendly option that both reduces cost and lowers environmental impact.
2. Information can be obtained without leaving your desk! Need to do some last-minute research on a topic? Simply find a great eBook store, search for your keywords or phrases, purchase the book and you're set!
3. Unlike paper books and materials, digital books only require one device to carry around with you. This means you can carry a library of various book genres for every mood.
4. eBooks can lower the cost of enjoying your favorite titles. With no shipping and handling costs, eBooks typically have prices that are 50-60% lower than their print counterparts.
5. eBooks are more flexible than paper books. For those who have trouble reading the typical book-sized font, eBook readers can enlarge the font size to make reading more pleasurable and easier on the eyes.
6. eBooks can contain multi-media elements not available with traditional books. Audio and video can be embedded to make reading a fully immersive experience.
7. With eBooks you can mark passages, save pages and search text before, during or after you read.

With all these advantages it is difficult to discuss about disadvantages, but there are some that have many concerned.

Disadvantages of E-books

1. Many people still prefer being able to hold a traditional book in their hands. For those of us who enjoy reading a book in bed before signing off for the night, a cold hard digital device just won't be the same.
2. While one advantage of eBook devices is their ability to enlarge fonts for easier reading, the fact is one is still reading off an LCD screen. Unlike paper, these screens provide a glare that not only make reading inconvenient if the lighting isn't just right, the glare may actually cause eye strain and make it more difficult to focus while reading.
3. With the wide variety of formats and eReader devices on the market, choosing which device is the right one for all situations can be nearly impossible. Though compatible formats have been introduced that should allow most readers to view purchases, many of these still lack proper formatting. Without proper page layouts and spacing reading becomes more of a tedious chore than an enjoyable pastime. With traditional books one simply buys and reads!
4. How disappointing would it be to find yourself right in the middle of a steamy romance scene while traveling only to have the batteries in your reading device die, with no way to charge them?
5. What good is a bookshelf if you cannot enjoy the look and smell of all your time-worn books, lovingly thumbed, crimped and read cover to cover, over and over again?

Print and ebooks publishing in Indian perspective: India's book market, currently worth Rs 261 billion making it the sixth largest in the world and the second largest of the English language ones, is expected to touch Rs 739 billion by the end of 2020, says a survey. Technology has transformed the publishing industry in the recent years. The per capita consumption of books in India may be low, but the sheer size of its population makes this country one of the biggest markets for books in the world. The wave of typesetting and printing has made publishing relatively faster, easier and cheaper.

eBooks have opened up a whole new world of possibilities for budding authors and novelists though the concept itself is not very successful in India. eBooks consumption in India will take its own sweet time. Neither publishers/schools/parents/readers are in hurry. Amazon being one of the largest ebook and print book seller supports only 5 Indian languages namely Hindi, Marathi, Gujarati, Tamil and Malayalam.

The biggest challenge is in the production of ebooks in Indian languages. The way the content that is created for print is different from the way digital content is prepared. The print content either needs to be recreated or converted to suit the digital media. Though it looks simple from outside, to convert the print books to digital books is a painstaking process that consumes time. The developer needs to understand the nuances of every Indian language.

Conclusion: Clearly, the winner is none other than the person doing the reading, no matter which method they choose. With all the options available in the market, there simply is no way to not enjoy reading. If anything, what people should be focused on is learning how to read faster. After all, there are so many books to pick up and read out there – both in printed form of ebook version. Having said this, my stand would be that we should encourage more of ebooks than printed books helping to save our environment and it is better that we adapt ourselves to technology sooner or later so that we are not left behind.

ನುಡಿಗೂಡು

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವವರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲೋಸುಗ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ತಮ್ಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಬಳಸುವವರು “ಅಂಡಯ್ಯ” ಎಂದು ಹೀಗಳೆಯುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕೆಳಗೆ ಮಂದಿ ಆಡುವ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾದ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನು ತೋರಿದವರಿಗೆ ರೂ.1000/- ಮೆಚ್ಚುಗೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು Email Id: mysoreassociation.mumbai@gmail.com ಗೆ ಮೇ ತಿಂಗಳ 26 ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. “ಎಲ್ಲಾ ಮಾತು” ಗಳಿಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ.

ಎದಿರು	ಕೆಚ್ಚು
ನಲಿವು	ಓಗ್ಗು
ಬಿರುಕು	ಬಿರುಸು
ಗುರುತು	ಕಳವಳ
ನೋವು	ದುಗುಡ
ದುಮ್ಮಾನ	ಕೂಡಲೇ
ಎದಿರುಗೊಳ್ಳು	ಬಿಂಕ
ಬಿನ್ನಾಣ	ಬಿಗುಮಾನ
ಬಗೆ	ತಿಣುಕು
ಪ್ರೆಪೋಟ	ಮೋರೆ
ಬೆಳಕು	ಕತ್ತಲು
ಕೆಚ್ಚು	ರೊಚ್ಚು
ರಗಳೆ	ತೀಟೆ
ಅಕ್ಕ	ತಂಗಿ
ಅಣ್ಣ	ತಮ್ಮ
ಹಚ್ಚುಹಸಿರು	ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು
ಕಟ್ಟಕಡೆಯ	ಬರೆ
ಅಪರಂಜಿ	ಸೊಗಸು
ಕುದಿರು	ಹಮ್ಮಸ್ಸು

ಇತಿಹಾಸದ ಕಿರುನೋಟ: ಚಿದಂಬರಂ ನಟರಾಜ

ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್

ಐತಿಹ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವನು ನಟರಾಜನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪತಂಜಲಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಘ್ರಪಾದ ಋಷಿಗಳ ಎದುರು ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಚಿದಂಬರಂನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಅತಿಮುಖ್ಯ ಶಿವಾರಾಧನೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಊರಿನ ಮೂಲ ಹೆಸರು ತಿಲ್ಲೈ. ಇದು ಅಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಕಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ತಿಲ್ಲೈ (ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಾರೋಗಿಡ, ತಿಲ್ಲ) ಮರಗಳಿಂದ ಬಂದಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪುಲಿಯೂರು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ನಟರಾಜ ಪಂಥ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ಅದು ಜ್ಞಾನ ಆಕಾಶದ ಲಿಂಗವೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಇದೇ ಮುಂದೆ ಚಿತ್ ಅಂಬಲಂ ಎಂದಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಇಂದಿನ ಚಿದಂಬರಂ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ನಿಂತಿತು. ಶಿವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ನಾಯನಾರ್ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ತೇವಾರಂ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಂಕಲನ ಚಿದಂಬರಂನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಮೇಲೆ ಶೈವರಿಗೆ ಚಿದಂಬರಂ ಬಹಳ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕೇಂದ್ರವಾಯಿತು.

ಇಲ್ಲಿಯ ನಟರಾಜ ಪಂಥ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧ ರಿಂದ ೩ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ದೇವಾಲಯ ಕೂಡಾ ಕ್ರಿ. ಶ. ೩-೪ ಶತಮಾನದಿಂದ ಇದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪಲ್ಲವರ ಹಾಗೂ ಚೋಳರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ಪಟಿಕ ಲಿಂಗ ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿತ್ತು.

೧೪ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದಂಡಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ಚಿದಂಬರಂ ತೀವ್ರ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿತು. ೧೯೮೯ರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಎರಡು ತಾಮ್ರಫಲಕಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಚಿದಂಬರಂ ದೇವಸ್ಥಾನದ ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೩೧೧ರಿಂದ ೧೩೮೩ / ೮೮ರ ವರೆಗೆ ನಿಂತು ಹೋಗಿತ್ತು.

ಮೊದಲನೆಯ ಫಲಕ (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೩೮೮) ವಿವರಿಸುವಂತೆ, ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ದೇವಾಲಯದ ಮಹಾನೈವೇದ್ಯ, ಅಂಗರಂಗಭೋಗ ಮುಂತಾದ ನಿತ್ಯ ಸೇವೆಗಳು ನಿಂತು ಹೋಗಿದ್ದವು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಹಾಲಿನ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಮುಂದೆ ವಿಜಯನಗರದ

ರಾಜ ಎರಡನೆಯ ಹರಿಹರನ ಮಗ ಯುವರಾಜ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ದೇವಾಲಯದ ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆಯ ವಿಧಿಗಳು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಎರಡನೆಯ ಹರಿಹರ ಹಾಗೂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಇಬ್ಬರೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡಿರುವ ಈ ತಾಮ್ರ ಫಲಕ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕಾಗಿ ಜಮೀನು ಉಂಬಳಿ ಬಿಟ್ಟು, ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ಪುನಃ ಶುರು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ. ೧೩೧೧ರಿಂದ ದೇವಾಲಯ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾದರೂ, ನಟರಾಜ ಮೂರ್ತಿ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿತ್ತು.

೧೭-೧೮ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಬಿಜಾಪುರದ ಸುಲ್ತಾನನ ಧಾಳಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ದೇವಸ್ಥಾನ ಮತ್ತೆ ಆಪತ್ತಿಗೆ ಸಿಲುಕಿತು. ದೇವಾಲಯದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿತರಾದ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅರ್ಚಕರಾದ ದೀಕ್ಷಿತರು ನಟರಾಜ ಹಾಗೂ ಶಿವಕಾಮಸುಂದರಿಯರ ಮೂಲವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಸಾಗಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ೩೭ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ (೧೬೪೮- ೧೬೮೫) ಈ ಮೂರ್ತಿಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಗೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಚಿದಂಬರಂ ದೇವಾಲಯ ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುದುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕದಲಿಸಿ, ಮಧುರೈಗೆ ಸಾಗಿಸಲಾಯಿತು.

೧೬೮೪ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಮರಾಠಾ ರಾಜವಂಶದ ಎರಡನೆಯ ಶಹಾಜಿಯು ತಂಜಾವೂರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಿದ. ಅಪ್ಪಟ ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಇವನ ಮುಂದಾಳುತ್ವದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಚಿದಂಬರಂಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಪುನರ್

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮರಾಠಾ , ಸಂಭಾಜಿಯು ಚಿದಂಬರಂ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಚಿತ್ ಸಭೆಗೆ ಬಂಗಾರದ ಲೇಪ ಮಾಡಿಸಿ, ದೇವಾಲಯದ ಶುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಕುಂಭಾಭಿಷೇಕಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ. ಇದು ನಡೆದದ್ದು ೧೬೮೪-೮೬ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ. ಇದೇ ಸಂಭಾಜಿ ಮುಂದೆ ಔರಂಗಜೇಬನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬರ್ಬರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ.

ಬಿಜಾಪುರದ ಧಾಳಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಿದಂಬರಂನಿಂದ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಸಂಗತಿಯಿದೆ. ಚಿತ್ ಸಭೆಯಿಂದ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊರಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೀಕ್ಷಿತರುಗಳು ಕೆಲ ಸಮಯದ ನಂತರ ಒಂದು ದಟ್ಟ ಹುಣಿಸೆ ತೋಪಿಗೆ

ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾರಿ ಹುಣಿಸೆ ಮರದ ಪೊಟರೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಪೊಟರೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಮರಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಈ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ವಾಪಸು ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದರೂ, ಈ ಮರದ ನಿಖರ ಮಾಹಿತಿ ಕ್ರಮೇಣ ಮಾಸಿಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ದೀಕ್ಷಿತರ ಮನೆತನದ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಯುವಕರು ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿ, ಇನ್ನೇನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ಕೈ ಚೆಲ್ಲಿ ಕೂತಾಗ, ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಯಸ್ಸಾದ ರೈತ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಎಳೆಯನಿಗೆ “ ಈ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ

ಅಂಬಲಪ್ಪಳಿ ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಡು. ನಾನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳುತ್ತದೆ. (ಅಂಬಲ ಚಿದಂಬರಂ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಜನಪ್ರಿಯ ಹೆಸರು. ಪುಳಿ ಎಂದರೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಹುಳಿ -ಹುಣಿಸೆ ಹುಳಿ).

ಇದರಿಂದ ಕುತೂಹಲಗೊಂಡ ದೀಕ್ಷಿತರು ಅಲ್ಲಿಯ ವೆಲ್ಲಾಳ ಪಾಳೆಯಗಾರನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ತಾವು ಬಂದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಂಬಲಪ್ಪಳಿ ಮರದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಇರುವ ಸಂಭವವಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವೆಲ್ಲಾಳ ದೊರೆಯು, ತನಗೆ ಆ ಮರ ಗೊತ್ತೆಂದೂ, ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ತಾನು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಆ ಮರದ ದೊಡ್ಡ ಪೊಟರೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದು ನೋಡಿ ಅನುಮಾನಿತನಾಗಿ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆಸಲಾಗಿ, ಒಳಗೆ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಕಂಡವೆಂದೂ, ಅವು ಅಲ್ಲಿರಲು ಕಾರಣ ಸದ್ಯದ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಊಹಿಸಿ, ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೇ, ಆ ಪೊಟರೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುಚ್ಚಿಸಿದನೆಂದೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ದೇವವಿಗ್ರಹಗಳು ಪೂಜೆಯಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಕಸಿವಿಸಿಯಾಗಿ, ಈ ಮರದಲ್ಲಿ ದೇವಾಂಶವಿದೆ ಎಂದು ತನಗೆ ಕನಸಾಗಿದೆ ಎಂದು ಜನಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಆ ಮರಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಯ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ದೀಕ್ಷಿತರು ಅವನಿಂದ ಆ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಚಿದಂಬರಂ ಪರಿಪಾಟಲು ಇನ್ನೂ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ೧೮ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚರ ನಡುವಿನ ಯುದ್ಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೋಟಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಇದು, ಇಂಗ್ಲೀಷರಿಂದ ಫ್ರೆಂಚರಕೈಗೆ, ಅವರಿಂದ ಮರಾಠರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು.. ಮುಂದೆ ಹೈದರ್ ಆಲಿಯು ಇಲ್ಲಿ ಬೀಡು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷರು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಲಗ್ನಿ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯುದ್ಧಗಳಿಂದ ದೇವಾಲಯ ಜಖಂಗೊಂಡದ್ದನ್ನು ಈಗಲೂ ನೋಡಬಹುದು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಚಿದಂಬರಂನಿಂದ ಹೊರಸಾಗಿಸಿ, ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ, ಈಗ ಸಭಾಪತಿ ಮಂಟಪ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಚಿದಂಬರಂನಿಂದ ಹೊರಸಾಗಿಸಲು ಹಾಗೂ ತಿರುವಾರೂರಿನಿಂದ ಮರಳಿ ತರಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಕಾಪಿಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಇದು ಚಿದಂಬರಂ ನಟರಾಜ ಮತ್ತು ಶಿವಕಾಮಿ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಸಂಚಾರ, ವನವಾಸಗಳ ಕಿರುಗಥೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ: ೨೦೧೯ರ ಒಂದು ಸುದ್ದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲದಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ನಟರಾಜ ಮೂರ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. (ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ). ಇದರ ಇನ್ನಿತರ ವಿವರಗಳು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಆಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ / ಮುಚ್ಚಿಡುವ ದುರಂತ ಕಥೆಗಳ ವಿಪುಲ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದಾಗಿರಬಹುದು. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದರ ರಹಸ್ಯವೂ ಹೊರಬಿಡುತ್ತದೆ.

(ಮೂಲ : Flight of Deities and Rebirth of Temples – by Meenakshi Jain)

ಕಾಣದ ದೇವರು

ಜುಸಿ ಎಸ್ ದಿನೇಶ್

ಬೆಳಗಿನ ಸಮಯ ಇನ್ನೂ ಮಲಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಪರ್ಯಟನೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ತಡವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಇನ್ನೂ ನಲವತ್ತು ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ಪ್ರಯಾಣದ ಸುಸ್ತು ಬೇರೆ. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ವೇಳೆಯೇ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಡವಾಗಿ ಏಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಗಣಪತಿ. ಆದರೆ ವಿಧಿಯ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಬೇರೇ ಇತ್ತೇನೋ.

ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಎಂದು ಯಾರೋ ವಯಸ್ಸಾದವರ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿತು ಹೊರಗಿನಿಂದ. ಯಾರಾದರೂ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಅವರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ತಾನು ಅಣ್ಣಯ್ಯನೊ ಅಲ್ಲವೋ ಹೊರಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ನೋಡುವುದು ಮೊದಲ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ನೋಡಲು ಬೇಲಿ ಗೇಟ್ ತೆಗೆಯುವ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಬಂದವರ ಬೆರಳು ಇರುಕಿ ರಕ್ತ ಬರುವುದು ಕಂಡಿತು. ವಯಸ್ಕರನ್ನು ಕರೆತಂದು ಪೆಟ್ಟಾದ ಬೆರಳನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೊಳೆದು ಟೆಂಚರ್ ಹಚ್ಚಿ ಫಸ್ಟ್‌ಏಡ್ ಕಿಟ್ಟಿಂದ ಬ್ಯಾಂಡ ಏಡ್ ತೆಗೆದು ಅಂಟಿಸಿದ. ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಟೀ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು ತಾನೂ ಕುಡಿಯಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ. ಬಂದವರು ಇವನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕಾಯದೆ ಟೀನೂ ಕುಡಿಯದೆ ತಮ್ಮ ಬ್ಯಾಗ್‌ನಿಂದ ಒಂದು ಕಾಗದ ತೆಗೆದು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಒಂದು ಚೀಟಿ ಕೊಟ್ಟರು ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಬರೆದಿತ್ತು

ಮಗು ದಿನಕರ ಹೇಗಿದ್ದೀಯಾ. ಈ ಕಾಗದ ತಂದಿರುವವರು ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಎಂಬ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರು. ಇವರ ಮಗ ಚೆನ್ನೈನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇವರ ಪತ್ನಿ ಇವರು ಇಬ್ಬರೇ ಇಲ್ಲಿರುವುದು. ಇವರ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ ಚೆನ್ನೈ ನಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಾದ ದುರ್ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುವನ್ನಪ್ಪಿದ. ಆರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಇವರಿಗೆ ಇನ್ನೂರನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ ದುಡ್ಡು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಮೊತ್ತ ಸಿಗಲಿದ್ದು ಸಂಭಂದ ಪಟ್ಟ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ನೀರಿರುವ ನೆಲಮಂಗಲಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿನಗೂ ತೊಂದರೆ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿರುವುದು ಆದರೂ ಪುರುಸೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಇವರಿಗೆ ಇನ್ನೂರನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ನಾವು ಯಾರಿಗೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ದೇವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ನಮಗಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೋ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೋ ಕೃಪೆ ತೋರಿಸುವನು ನೀನೂ ತಿಳಿದವನು ಇನ್ನೇನು ಬರೆಯಲಿ. ಇವರು ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಸರಕಾರಿ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಈಗ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದ ದುಡ್ಡಿಗಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ದೊರೆಯದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದ್ದ ಮಗನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸಂಕೋಚದ ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಿ ಬರುವ ಕಷ್ಟವೂ ಹೆಚ್ಚೇ ಆಗಿರುವುದು. ನೀನು ಪುರುಸೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ ಎಂದು ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇಕಾದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಅವರು ತಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು.

ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ರಾವ್,

ಕಾಗದ ಓದಿ ಗಣಪತಿ, 'ಅಂಕಲ್ ನೀವೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಿಂಡಿ ತಾಯಾರು ಮಾಡಲು ಹೊರಟ. ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಹೆರಿಗೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದ ಗಣಪತಿಗೆ ಇಬ್ಬರ ತಿಂಡಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ತಿಂಡಿ ಸೇವಿಸಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಪೇಪರ್ ತೋರಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಕಛೇರಿಗೆ ಚೆನ್ನೈನಿಂದ ಬಂದ ಕಾಗದ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಇವರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಕಛೇರಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ಎರಡು ದಿನ ಬರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯ. ತನ್ನ ತಂದೆಯಂತೆಯೇ ಜನಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಜೀವನ ಸವೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಣಪತಿಗೆ ಇವರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿಸಿದ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಿತು. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಅಲೆದಾಡಿದೆ ಆದರೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಆಗಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅವರ ಒಂದು ಚೀಟಿಯಿಂದ ನೀನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ನಾನು ಯಾರ ಹಂಗೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು ಮುಂದೆ ನನಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಪೆನ್ಷನ್ ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮಂಚೆ ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನಾನೇ ಬಂದು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನನಗೋ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪರಿಚಯದವರಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನು

ದೇವರ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ನಿನಗೆ ದೇವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಡಲಿ ಎಂದರು. ಊರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಾಗ ನನ್ನನ್ನೂ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷ ಎಂದರು.

ಆಗ ಗಣಪತಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ಗಣಪತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ

‘ಅಂಕಲ್ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತೀರಿ ಹೋಗಿ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಊರಿನವನಲ್ಲ. ನೀವು ತಂದೆ ಕಾಗದ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಬರೆದಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ದಿನಕರ್‌ಗೆ ಅವರ ತಂದೆ ಬರೆದ ಕಾಗದ. ನೋಡಿದಾಗ ನನಗೆ ನೀವು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಹಳೆಯ ಮಿತ್ರರೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದೆ. ದಿನಕರ್‌ಗೂ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ನಂಬರ್ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಲು ಆಗಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕೈ ಪೆಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ನೋಡಿ ನಾನು ನಿಜ ಹೇಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ .ನಿಮ್ಮ ಸಂತಸ ಕಂಡು ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ ವಾಯಿತು ನನ್ನ ತಂದೆಯೂ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾಗದ ದಿನಕರ್‌ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದು ಅವನ ಮನೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಎರಡು ಕಿ ಮಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನ ಪರಿಚಯವಿದೆ,. ಅವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವಾದ ವಿಷಯ ನಂತರ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ದಿನಕರ್‌ನ ತಂದೆಗೆ ನನ್ನ ನಮಸ್ಕಾರ ತಿಳಿಸಿ. ನೀವು ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ.

ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಸಂತಸ ಭರಿತ ಧುಃಖದಿಂದ ಹೌದಪ್ಪ ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇತಕ್ಕೆ ದೇವರು ಯಾವುದೋ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಎಲ್ಲರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಪೂರೈಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ನಮಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ನೆರವಿಗೆ ಬರುವುದು ನಮ್ಮ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಸ್ಸು ಮುಂದೆ ಹೊರಟಿತು.

‘ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಇರುವುದು ನೋಡಲಾಗದೆ ನನಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಸದಾಕಾಲ ಹೀಗೇ ಇರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ಎರಡು ದಿನವಿದ್ದು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೇ ಮರೆತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಅವಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರೆ ಅವಳಿಗೂ ಸಂತಸವಾಗುವುದು’ ಎಂದು ಗಣಪತಿ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

ನಗೆ ಚುಟುಕುಗಳು

ಮೊಮ್ಮಗ: ತಾತಾ ಏನಾಯ್ತು? ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಜಾರಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೆ..

ತಾತ:ಏನಿಲ್ಲ ಪುಟ್ಟಾ..ನಂಗೆ ಹುಷಾರಿಲ್ಲವಲ್ಲ,ಡಾಕ್ಟರ್ ಆದಷ್ಟು. ಬೇಗ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಆಗಿ ನಾವು ಟ್ರೀಟ್ಮೆಂಟ್ ಷುರು ಮಾಡ್ತೀವಿ ಅಂದರು..ಅದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜಿ, ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಜಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದಾರೆ..

ಮೊಮ್ಮಗ: ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ತಾತಾ,ಅಜ್ಜೀನೇ ಹೇಳ್ತಾರೆ ಭಗವಂತನ ಧ್ಯಾನಿಸಿದರೆ ಮೌಂಟೇನ್.ಡಿಸಾಲ್ ಆಗಿ ಕಾಟನ್ ಆಗುತ್ತೆ .

ತಾತ: ಏನೂ ? ?

ಅಜ್ಜಿ:ಅವನು ಹೇಳ್ತೀರೋದು ಬೆಟ್ಟದಂತಹ ಕಷ್ಟ ಹತ್ತಿ ಯಂತ ಕರಗುತ್ತೆ ಅಂತ.

=====

ಬಾಹುಬಲಿ: ನನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸುವ ಧೀರ ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ..

ಕಟ್ಟಪ್ಪ: ಹೌದು ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಕಟ್ ಮಾಡಲು ಕಟ್ಟಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಎದುರಿಗೇ ಇದ್ದಾನೆಂದು ಮರೆ ಯಬೇಡ...

=====

ಕ್ರೀಡಾ ಮಹೋತ್ಸವ ದ ಒಂದು ದಿನ..ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿ ಗಳಿಂದ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಯಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಭಾಷಣೆ..

ಗಿರಿಮ..ಒಯ್ ನೋಡೇ..ಚಿಮ್ಮಿ..ಅತಿಥಿ ಗಳು ರಿಬ್ಬನ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿದಾರೆ..ಯಾಕೆ?

ಚಿಮ್ಮಿ.. ಯಾಕೆಂದರೆ ನೀನು ಇವತ್ತು ಡ್ರಿಲ್ ವ್ಯಾಯಾಮ ದ ರೋಲ್ ನಂತೆ ಜಡೆಗೆ ರಿಬ್ಬನ್ ಕಟ್ ಮಾಡು ಬಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲ..ನಿನಗೆ ಈಗ ಕೊಡ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ.

=====

ಹೊಸದಾಗಿ ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ ಮನೆಯ ಹೆಸರು ಹೀಗಿತ್ತು".ಸಂತೋಷ ವಿಲ್ಲಾ"

ಮರುದಿನ ಯಾರೋ ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳು ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದರು "ಆದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ".

ರಾಕೀ ಪರ್ವತಗಳ ನಡುವೆ ಕ್ಯಾಬರ್ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸ್ವೀ ತಾಣದಲ್ಲಿ (ಕನಡಾದ ಕೆಲವು ನೆನಪುಗಳು)

ಉಮಾ ರಾವ್

ನಡುವಯಸ್ಸಿನ ಭಾರತೀಯ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಸ್ವೀಯಿಂಗ್ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ವಿಫಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು?

ವ್ಯಾಂಕೋವರ್ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದ ಈ ಸುಂದರ ಸ್ವೀ ತಾಣವನ್ನು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರು ಹೊಗಳಿ ಅಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿದಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದಾಗ “ಸ್ವೀ ಮಾಡೋಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಬೇಡ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತು ಸುತ್ತಮುತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ದಿನ ಕಳೆದದ್ದೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದೊಬ್ಬರು ಅಂದಾಗ ವಿಫಲರ್‌ಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊರಟು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ ಸಂಜೆ ವ್ಯಾಂಕೋವರ್‌ಗೆ ಮರಳುವ ಮ್ಯಾವೆರಿಕ್ ಕೋಚ್ ಟೂರ್‌ನಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ಕಾದಿರಿಸಿದೆ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಚಟಪಟ ಮಾತಾಡುವ ಬಿಳಿಗಡ್ಡದ ಗ್ಯೂಡ್‌ನ ನಗುಮುಖದ ಸ್ವಾಗತದ ಮಾತುಗಳ ನಂತರ ಬಸ್ ಹೊರಟಿತು. ಪ್ರಯಾಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಲೇ ತಿಳಿದದ್ದು - ಆ ಪ್ರಯಾಣದ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಅನುಭವ ಎಂಬುದು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅದ್ಭುತ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿ. ದಟ್ಟವಾದ ಪೈನ್ ಮರಗಳ ಅಡವಿ. ತಿಳಿನೀರಿನ ಹೊಳೆಗಳು. ಹೊರಟು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ತಿಂಡಿಗಾಗಿ ಅವನು ಒಂದು ಕೆನೆಡಿಯನ್ ರೆಸ್ಪೂರಾ ಹತ್ತಿರ ಬಸ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಒಂದು ಮಹಡಿ ಹತ್ತಿ ಹೋದರೆ ಪೂರ್ತಿ ಗಾಜೇ

ಗೋಡೆಯಾಗಿದ್ದ ಕ್ಯಾಬಿನ್. ಅದರಿಂದ ವಾಕ್ಯಗಿಸುವ ದೃಶ್ಯ ಎದುರಿನ ಕಡುನೀಲಿ ನೀರಲ್ಲಿ ಲಂಗರು ಹಾಕಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಒಂದು ಹಡಗು. ಕೊನೆಗೆ ವಿಫಲರ್ ತಲುಪಿದೆವು. ಹೆಸರಾಂತ ಗರಿಬಾಲ್ಡ್ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಪಾರ್ಕಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ರೂಪ ತಳೆದಿದ್ದ ವಿಫಲರ್ ತಲುಪಲು ವ್ಯಾಂಕೋವರ್‌ನಿಂದ ಸುಮಾರು 2 ಗಂಟೆಗಳು ಸಾಕು. ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಷಪೂರ್ತಿ ಸ್ವೀ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಹವಾಮಾನ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರ ಇತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ, ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲೆಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಸ್ವೀಯಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ಹತ್ತಿ ತಿರುಗಾಡಲು, ಅಲ್ಲಿನ ತಿಳಿಗೊಳಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರುದೋಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಲೂ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲದೆ, ಕೇಬಲ್ ಕಾರ್ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತು ಪರ್ವತದ ಶಿಖರ ತಲುಪಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದ್ಭುತ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಸವಿ

ಹೀರಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ನಾನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅದನ್ನೇ!

ಆ ಪುಟ್ಟ ಊರನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಹಾದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಧಾನ. ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಾಲವಾದ ಇಳಿಜಾರಿನ ಸ್ವೀ ಪ್ರದೇಶ ಹೊಂದಿದ್ದ ವಿಫಲರ್, ಪ್ರವಾಸಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಜಪಾನ್ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದರು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿ ಮಾಡಿದಂತಿದ್ದ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಊರೆಲ್ಲಾ ಹಿಮದ ಹೊದಿಕೆ ಹೊತ್ತು ಮಲಗಿತ್ತು. ಆ ಶುಭ್ರ ಬಿಳಿಯ ಹಾಸಿನ ನಡುವೆ ಅಂಗಡಿಗಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಸ್ವೀಗಳು. ದಪ್ಪ ಜ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳು, ನಿಯಾನ್ ಬೂಟುಗಳು, ನೂರಾರು ರೀತಿಯ ಸ್ವೀ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಆ ಊರಿನ ನೆನಪಾಗಿ ಜನ ಒಯ್ಯಲೆಂದು ಸುಂದರ ಸವನಿಯರುಗಳು. ಅಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದ ಕಲಾತ್ಮಕ ವಸ್ತುಗಳು. ಜಗತ್ತಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಕೆಫೆಟೇರಿಯಾಗಳು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ನಡುವಯಸ್ಸಿನ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಕೆಫೆಟೇರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನೂಕುನುಗ್ಗಲು. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದವರಿಗೆ “ಇಷ್ಟತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಿಗಿಂತ ದಯವಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ” ಎಂಬ ಕೋರಿಕೆ, ಹೊಗೆಯಾಡುವ ತರಕಾರಿ ಸೂಪ್, ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್ ಕೊಂಡು ತಿನ್ನಲು ಕೂತಾಗ ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಇದ್ದವಳು ನನ್ನ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಬಂದ ಕೆನೆಡಿಯನ್ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು, “ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಈ ಮಾವೆರಿಕ್ ಕೋಚ್ ಹತ್ತಿ ವಿಫಲರ್‌ಗೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗಿಂದ ಸಂಜೆವರೆಗೂ ನನ್ನ ಗಂಡ ಕರ್ಲಿಂಗ್‌ಗಾಗಿ (ಅದೂ ಒಂದು ಕ್ರೀಡೆ) ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ” ಎಂದು ತನ್ನ ಪ್ರವಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಂದಂತೆಯೇ ಮೂಗಿನ ತುದಿ, ಬೆರಳು ತುದಿ ನೋಯತೊಡಗಿತು. ಅಂದಿನ ಉಷ್ಣಾಂಶ -14°C ಇತ್ತು. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬಿಸಿಲು ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಬಿಸಿಲು, ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯ, ಆ ಸ್ಥಳ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಮುಸುಕನ್ನು ಹಾಕಿತ್ತು.

ನಾನು ಮತ್ತೆ ವ್ಯಾಂಕೋವರ್‌ಗೆ ಮರಳಲು ಬಸ್ ಹತ್ತಿದಾಗ ಸಂಜೆಗತ್ತಲಿನ ಮಾಯೆ ಆವರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ನನಗೆ ವಿಫಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವ ಪಡೆಯುವುದಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದರ ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಸ್ವೀಯಿಂಗ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಾಸೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕರ್ಮದ ಕನ್ನಡಿ

“ಮಾನವ ಜನ್ಮ ದೊಡ್ಡದು” ಎಂದು ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಇದು ದಿಟವೇ?
ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಮೋರೆಯನ್ನು ನಾವೇ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡೋಣ!

1. ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೆ

• ಹಕ್ಕಿ-ಒಕ್ಕಿ-ದನಕರು-ಆನೆ ಕೂಡ ಕಾಪಾಡುತ್ತವೆ.

2. ನಮ್ಮ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ದೇವರು ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ

• ಆದರೆ ಅವನು ತಿಳಿವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಯೋ?

3. ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೀವ ಜಂತುಗಳೂ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

• ಮನುಷ್ಯ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದರೂ ಕೂಡ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಪಾಲನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

• ಆನೆ ತಾನು ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಳ್ಳಿಹಾಕುತ್ತದೆ.

• ಮನುಷ್ಯ ತನಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದ್ದನ್ನೂ ತುಳಿದು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ.

4. ಎಲಾ ಜೀವ ಜಂತುಗಳು ಕೂಡ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ

• ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೇ ಬದಲು ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ.

• ತನಗೆ ಉಸಿರು, ಊಟ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಹಸಿರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆ

“ಕರ್ಮ” ಎನ್ನುವುದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ. ಎಲ್ಲವೂ ತಿರುಗುಬಾಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಒಸಗೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡಿದೆ.

➤ ಎಲ್ಲಾ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಗಳೂ ಕರಗುತ್ತಿವೆ.

➤ ಬಾನಿನಲ್ಲಿ ಓಜೋನ್ ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ತೂತಾಗಿದೆ.

➤ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚು ಹರಡುತ್ತಿದೆ.

➤ ಭೂಕಂಪಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

➤ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ಆ ಕಾಯಿಲೆಗಳು ನಮಗೆ ಒದಗಿವೆ.

ಈ ಕರುಣಾ ವೈರಾಣು ನಮಗೊಂದು ಒಸಗೆ.

ಮುಂಬರುವ ಹೊಡೆತಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದೇ ಉಪಾಯ

“ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡು”